TRĂIASCĂ UNITATEA DE MONOLIT A ÎNTREGULUI NOSTRU POPOR ÎN JURUL PARTIDULUI, AL SECRETARULUI SĂU GENERAL, TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU!

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

scînteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXXIX, SERIA II, Nr. 10 733 | 8 PAGINI – 1 LEU | JOI, 1 DECEMBRIE 1983

În Editura Politică, în colecţia „Din gîndirea social-politică a preşedintelui României" a apărut volumul:

NICOLAE CEAUŞESCU – Făurirea statului naţional unitar român.

UNIRE ŞI UNITATE

Cu sentimentul celei mai înalte şi îndreptăţite mîndrii patriotice, poporul român trăieşte astăzi o mare sărbătoare, sărbătoarea împlinirii a 6 decenii şi jumătate de la înfăptuirea măreţului ideal de făurire a statului naţional unitar român. Acum 65 de ani, prin glasurile unanime ale celor peste 100 000 de oameni veniţi din toate colţurile ţării, la Alba Iulia s-a proclamat Unirea Transilvaniei cu patria mumă, împlinindu-se voinţa multiseculară a tuturor fiilor acestui pămînt de a trăi uniţi, într-un singur stat, în străvechea vatră lăsată lor moştenire de străbunii daco-romani. Glorioasul act pe care îl sărbătorim astăzi încununa lupta dreaptă dusă de secole de-a rîndul pentru apărarea fiinţei noastre naţionale, sub semnul unităţii, libertăţii şi progresului, în numele celor mai sacre drepturi ale poporului român, ca ale oricărui popor, de a fi stăpîn pe el însuşi, de a fi stăpîn la el acasă, hotărîndu-şi de sine stătător şi în condiţii de demnitate viitorul.

La Alba Iulia, la 1 Decembrie 1918 s-a consacrat triumful irevocabil al voinţei unui întreg popor, o voinţă întemeiată pe dreptate, pe o zbuciumată istorie străbătută ca un fir roşu de bătăliile pline de jertfe date pentru a înfrînge vicrsitudinile vremurilor, adversităţile de tot felul. Bătăliile noastre pentru unitate şi libertate naţională au încărcătura jertfelor eroice, abnegaţiei şi devotamentului nepărmurit faţă de ţară şi popor şi astfel se explică tenacitatea cu care poporul căruia îi aparţinem a ştiut să păstreze mereu vie făclia înaltelor sale idealuri şi aspiraţii, străbătînd cu eroism secolele, ajungînd la acea zi de eternă amintire – 1 Decembrie 1918.

Marea Unire a fost săvîrşită de către însuşi poporul. Autorul ei sînt fii acestui pămînt, sînt generaţiile şi generaţiile de oameni care n-au precupeţit nimic pentru a-şi aduce contribuţia la înălţarea edificiului statului naţional unitar român. În fiecare veac, în fiecare încercare din istoria noastră naţională vom găsi ca autor principal masele populare, ele hotărînd destinele ţării, ele hotărînd victoriile dobîndite. Între aceste victorii, Unirea consacrată în vechea cetate a Albei Iulii, fiind una dintre cele mai preţioase. A fost o victorie care poartă sigiliul tuturor fiilor ţării, în rîndul făuritorilor ei găsindu-se ţărănimea, muncitorii, intelectualii, cărturarii, oameni din toate categoriile, păturile şi clasele sociale. Unanimitatea efortului şi a voinţei a catalizat permanent lupta pentru unitate şi libertate naţională a poporului român, lupta noastră îmbrăcînd cele mai diverse modalităţi şi mijloace, luptîndu-ne cu arma în mînă atunci cînd aceasta ne-a fost impusă, luptînd cu mintea, cu inteligenţa, cu scrisul. Frontul luptei pentru reîntregirea ţării a fost de fapt însăşi ţara în întregul ei. Tăria acestei extraordinare rezistenţe, finalizată victorios o aflăm în originea poporului, în multimilenarul său trecut, în modul de a gîndi şi simţi, în tradiţii şi obiceiuri, de fapt în tot ceea ce ne defineşte identitatea etnică, spirituală, morală.

Încrederea cu care poporul român a acţionat mereu, veac peste veac, pentru a-şi împlini idealurile îşi trage seva din pămîntul pe care din moşi-strămoşi l-a stăpînit, pămîntul în care s-a plămădit şi pe care întotdeauna s-a ridicat să-l apere cu preţul oricărei jertfe. În aceste lupte s-au format virtuţile, care au împodobit portretul generic, simbolic al luptătorilor pentru unitate şi libertate naţională, al acelora spre care în spiritul celui mai fierbinte patriotism noi ne îndreptăm gîndurile de recunoştinţă, străduindu-ne să le fim demni urmaşi, purtînd mai departe şi înălţîndu-l cutezător steagul demnităţii şi dreptăţii româneşti.

Unirea desăvîrşită la Alba Iulia cu şase decenii şi jumătate în urmă n-o datorăm nimănui, ne-o datorăm nouă înşine. Tratatele internaţionale n-au făcut decît să recunoască o stare de fapt, să consacre o realitate mai presus de orice discuţie. Dreptul poporului român de a-şi aduna fiii în graniţele statului naţional, asigurîndu-şi posibilităţi sporite pentru progres şi dezvoltare. Unirea a fost un act de justeţe pe care istoria ne-a permis să-l realizăm în conformitate cu legile ei şi ca urmare a eforturilor noastre neistovite.

Prin consecinţele ei complexe, de ordin economic, politic, social, cultural Unirea de la Alba Iulia s-a impus ca o adevărată piatră de hotar în istoria ţării. Ea a avut un efect binefăcător asupra dezvoltării noastre, dar numai epoca socialistă avea să îngăduie prin condiţiile create ca ea să-şi dea adevărata măsură a şanselor oferite poporului român prin înfăptuirea ei. Pentru poporul nostru realizarea Unirii a fost asociată cu cîştigarea unor drepturi pentru bunăstarea celor mulţi, a maselor populare care hotărîseră realizarea ei. Aceste drepturi, încorporate firesc în idealurile şi aspiraţiile istorice ale neamului aveau să se materializeze de abia după victoria revoluţiei de eliberare naţională şi socială, antifascistă şi antiimperialistă începută la 23 August 1944. Edificarea societăţii socialiste pe pămîntul românesc a constituit şi constituie adevărata înfăptuire, în toată extensiunea ei istorică, a idealurilor şi aspiraţiilor populare. Cu deosebire această uriaşă operă îşi găseşte în Congresul al IX-lea al partidului o adevărată piatră de hotar, Epoca Nicolae Ceauşescu, epoca în care trăim astăzi, constituind perioada cea mai fertilă şi rodnică din întreaga noastră istorie.

Niciodată poporul român nu a fost mai unit ca acum, niciodată nu a trăit în condiţii de demnitate şi libertate ca cele de astăzi. Se datorează această realitate Partidului Comunist Român, făuritorul noului destin al României, secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, ale cărui

TRAIAN GÂNJU

(Continuare în pag. a VI-a)

Azi, la posturile de radio şi televiziune

Azi, în jurul orei 16,00, posturile de radio şi televiziune vor transmite direct adunarea omagială şi spectacolul festiv din Capitală consacrate împlinirii a 65 de ani de la făurirea statului naţional unitar român.

TRIPTIC DE NEAM

1.

Luminile de grai nestins
Sînt în istorie măsură
Ce peste veacuri s-au aprins
Cu-nsemnele de viaţă pură.

Sigilii de senin în spic
De ideal şi libertate
N-au fost pătate cu nimic :
Plămadă sînt din frate-n frate.

Chiar cînd hotarele dureau
De întîmplarea împărţirii
Părinţii noştri îşi ştiau
Destinu-n soarele Unirii.

Şi dacă numele ni-i scris
Şi-n adevăr este cuvîntul
Prin luptă rostul l-am decis
Cu grîul ţării întrupîndu-l.

2.

La Alba Iulia întîi
Întregul s-a voit de-o seamă
De cei ce-au ţara căpătîi
Şi visul nu li se destramă.

La cumpăna dintre zăpezi
Mihai e steaua carpatină
Purtînd statornice dovezi
Cu cerul tot în rădăcină.

De-aceea-n poarta unui dor
Foşnesc izvoarele iubirii
Peste pămîntul roditor
Printr-un popor al nemuririi.

La Alba Iulia răsare
Şi dăinui-va peste ani
Temeiul drept de aşezare
În patria de suverani.

3.

Pe al istoriei demers
Prezentul este o lucrare :
Aceeaşi soartă.-acelaşi mers
Partid şi Ţară-ngemănare.

Izbînda noastră de a fi
În ev înnoitor şi faur
Înseamnă-n muncă a zidi
Al comunismului tezaur.

Unire — visul împlinit
Mai trainic azi în unitate
Că din adînc s-au rînduit
Seve de purpură curate.

Prezent decis în evoluţii
Spre-al comunismului tărîm,
Cu Ceauşescu azi în frunte
Vom birui orice furtuni.

PAVEL PEREŞ

PAGINA 2
UNITATEA DE GÎND, IDEAL ŞI FAPTĂ A TINEREI GENERAŢII

PAGINA 3
Partidul Comunist Român – stegarul unităţii şi libertăţii noastre naţionale

PAGINA 4
La Alba Iulia răsare Şi dăinui-va peste ani Aceeaşi soartă, acelaşi mers Partid şi Ţară-ngemănare

PAGINA 5
1 DECEMBRIE 1918 – CLIPA DE VIBRAŢIE A UNUI POPOR

SIMBOLURI ALE UNITĂŢII NOASTRE

65 de ani de la făurirea statului naţional unitar român

UNITATEA DE GÎND, IDEAL ŞI FAPTĂ A TINEREI GENERAŢII

Cinstim astăzi cea de-a 65-a aniversare a Marii Uniri. Cinstim astăzi unul dintre marile evenimente istorice ale neamului. Uniţi în gînd şi faptă, tinerii patriei, tot poporul omagiază data de 1 Decembrie 1918, zi memorabilă care a strîns sub tricolor toţi fiii ţării-mamă.

Am stat de vorbă, în zilele premergătoare aniversării, cu zeci, sute de tineri care şi-au exprimat mîndria şi recunoştinţa pentru cei care, la 1 Decembrie 1918, au împlinit voinţa de veacuri a românilor, tineri care şi-au mărturisit dragostea pentru partidul comunist, pentru secretarul general al partidului nostru, patriotul înflăcărat şi purtătorul stindardului voinţei de pace a poporului român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, şi-au mărturisit dragostea şi adeziunea la politica internă şi externă promovată de România socialistă. Gîndurile lor sînt gîndurile unor oameni care-şi construiesc conştient viitorul, sînt gîndurile unor oameni învăţaţi să muncească şi să trăiască în pace, prietenie şi colaborare cu toţi locuitorii planetei. Spusele lor îmbracă forma angajamentului-faptă, spusele lor sînt garanţia progresului, drumului mereu ascendent al societăţii noastre.

Marea Unire a împlinit un deziderat. Anii care i-au urmat şi cu precădere ultimele două decenii au însemnat valorificarea deplină a tuturor resurselor umane şi materiale din fiecare zonă, au însemnat racordarea fiecărui ţinut, a fiecărui judeţ la circuitele civilizaţiei socialiste. Tînăra generaţie nu uită nici un moment că este urmaşa responsabilă a eroilor neamului, a martirilor care şi-au sacrificat bunul cel mai de preţ, viaţa, pentru a împlini o Românie a păcii, a bunăstării şi fericirii tuturor. Ei au preluat ştafeta muncii şi continuă opera edificării unei ţări noi în marile investiţii economice, social-culturale, ai căror producători, proprietari şi beneficiari sînt, tinerii îşi împlinesc personalitatea, se afirmă ca oameni noi, oamenii societăţii socialiste.

Sîntem cu toţii martorii clipelor de fertile împliniri pe întreg teritoriul patriei. Făptuitorii acestor măreţe clipe sînt, în primul rînd, tinerii. Ei sînt prezenţi acolo unde ţara are nevoie de ei : pe şantiere, în fabrici, uzine, pe ogoare, în laboratoare de cercetare, în adîncul minelor. Sînt, aşadar, acolo unde se face pîinea ţării. O fac cu responsabilitate, cu conştiinţa datoriei ce se cere bine îndeplinită. Români, maghiari, germani, de alte naţionalităţi, toţi fiii patriei comune îşi corelează forţele într-un efort unic, efortul tuturor vorbitorilor limbii dragostei de ţară.

Adeziunea totală, strînsa unitate în jurul partidului şi al conducătorului său iubit sînt manifestări care se concretizează în noi şi permanente fapte de muncă, fapte de viaţă. Marile sărbători ale poporului sînt înflorite de prospeţimea tinereţii, de vigoarea ei, de entuziasmul cu care tînăra generaţie se angajează la acţiuni de muncă tot mai grandioase. Astăzi, la aniversarea Marii Uniri, tinereţea vine cu vibrantul său omagiu, cu angajamentul că va împlini — prin efort comun de cuget şi faptă — idealurile, speranţele, visele înaintaşilor. Şi peste toate acestea vine cu dorinţa arzătoare de pace, de bună înţelegere şi colaborare pe întreaga planetă. Tinerii ştiu efortul poporului nostru, ştiu că pentru împlinire este nevoie de muncă paşnică, este nevoie de pace. De aceea conştiinţele lor sînt alături de propunerile făcute de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, propuneri constructive, lucide, care vizează liniştea planetei, liniştea noastră, a fiecărui om. La marea sărbătoare, uniţi în gînd şi faptă, tinerii României socialiste vin cu fapte de muncă împlinite, vin cu angajamentul de a nu precupeţi nici un efort în propăşirea patriei dragi.

„Tovarăşul Nicolae Ceauşescu în mijlocul constructorilor canalului Dunăre-Marea Neagră"

DORU ROTARU

Contemporanii unui timp revoluţionar

Cinstind memoria înaintaşilor, tinerii nu uită nici o clipă că au datoria să fie demni de faptele acestora. Admiraţia în faţa sacrificiului — suprem de multe ori — capătă forma acţiunii tinereşti, responsabile. Urmaşii de eroi sînt, trebuie să fie, eroi în sensul eroismului cotidian, al lucrului bine făcut la fiecare nivel de vîrstă. La Bucureşti, în Maramureş, în Ţara de Sus, în Banat, în Crişana, în Moldova, în Muntenia, în Dobrogea, în Oltenia, pretutindeni trăiesc eroii zilei de azi. Pretutindeni, pe care palmă de pămînt plămădită cu sînge de eroi, cunoscuţi sau anonimi, ai neamului există oameni ai timpului nostru, romantici revoluţionari. „Nu putem să nu fim romantici revoluţionari — ne spune Ion Tăbîrcă, electrician la Întreprinderea minieră Cîmpulung Muscel, judeţul Argeş — atîta timp cît sîntem contemporanii unui timp revoluţionar. Nu putem să nu fim revoluţionari atîta timp cît sîntem urmaşii unui popor de eroi, nu putem să nu fim romantici cînd aşa ne cere vîrsta, cînd aşa ne cer aspiraţiile noastre. «Ţării cît mai mult cărbune» este deviza mea şi a colegilor mei. Nu înseamnă oare acest îndemn un îndemn la a fi revoluţionar ? Şi nu noi, tinerii, trebuie să fim în primele rînduri la împlinirea lui ? Ba da, pentru că numai în acest fel putem să demonstrăm că înţelegem, că sîntem mîndri de faptele înaintaşilor noştri. La marea sărbătoare a Unirii n-am fi demni de ea, dacă nu am veni să raportăm că ne-am îndeplinit angajamentele, că ne vom spori angajamentele. Sîntem, cum am mai spus, urmaşi de eroi. Eroismul lor s-a manifestat nu de puţine ori cu arma în mînă. Aşa a vrut veacul. Eroismul nostru se manifestă în cît mai multe tone de cărbune date economiei naţionale. În îndeplinirea sarcinilor trasate de conducerea de partid, de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, se manifestă dorinţa noastră fierbinte de a construi o Românie nouă, de a păstra pacea, de a trăi în pace". Cuvintele lui Ion Tăbîrcă pot fi emblemă pentru modul de a gîndi al tuturor tinerilor care participă la edificarea patriei socialiste. Aşa gîndesc ei, aşa înţeleg să onoreze marea cinste de a fi urmaşi de eroi. „Lucrez în agricultură, la C.A.P. Şintereag, judeţul Bistriţa — ne declară Maria Bezeriţă. Sînt conştientă că pentru a fi demnă de marea noastră sărbătoare, de marile izbînzi ale poporului nostru trebuie să muncesc mai mult şi mai bine, trebuie să fac, aşa cum de nenumărate ori ne-a îndemnat prietenul cel mai apropiat al tinerei generaţii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu — totul pentru ca ogoarele, livezile noastre să rodească în fiecare an mai bogat, pentru ca viaţa noastră să fie mai bună, mai îmbelşugată. Înaintaşii noştri au participat la actul istoric de la 1 Decembrie 1918 pentru a împlini dorinţa de veacuri a poporului, pentru a vedea adunaţi sub steagul tricolor toţi românii. Acum sîntem toţi sub tricolor şi trebuie să-l cinstim cu fapte pe măsura timpului pe care-l trăim." Indiferent de locul de muncă, de ocupaţie, de naţionalitate, tinerii României ştiu că cinstirea eroilor înseamnă acţiune. „Ca elev, ca tînăr care acum învaţă istoria măreaţă a neamului, sînt mîndru că aparţin unui popor care a ştiut să-şi ia destinele în propriile mîini, care parcurge cu curaj drumul nu întotdeauna neted al progresului. Datoria noastră este de a învăţa, de a ne pregăti să preluăm ştafeta muncii la cote mai înalte, de un nivel calitativ superior — ne spune Ur Călin, de la Liceul „Mihai Eminescu" din Satu Mare. Numai în acest fel vom cinsti cum se cuvine istoria măreaţă a neamului, numai astfel vom dovedi că am înţeles ce act măreţ s-a săvîrşit la 1 Decembrie 1918". „Istoricul fapt al Marii Uniri de la Alba Iulia ne emoţionează şi ne umple de mîndrie. Ca profesor — mărturiseşte profesoara Smaranda Cristea, comuna Izvorul Dulcea, judeţul Buzău — ştiu că am datoria să pregătesc oameni demni de sacrificiile înaintaşilor, să pregătesc oameni demni de epoca pe care o trăim. Îi creştem în cultul păcii, al respectului pentru împlinirile societăţii noastre, îi creştem învăţîndu-i că cea mai înaltă dovadă de dragoste de ţară este datoria împlinită."

Ca o coordonată a mărturisirilor tinerilor cu care am stat de vorbă (a celor consemnate în rîndurile de faţă şi a celor multe neînserate aici), se distinge dorinţa, angajamentul de a face totul pentru a împlini hotărîrile Congresului al XII-lea şi ale Conferinţei naţionale ale partidului, de a fi demni de faptele măreţe ale înaintaşilor. Şi odată cu aceasta, marea dorinţă pentru pace, pentru a trăi în linişte, pentru a ne putea împlini idealurile, scopurile noastre de a urca România pe cele mai înalte culmi ale progresului şi civilizaţiei.

„Împreună sîntem puternici"

„Am revăzut, recent, alături de colegii mei de muncă, Muzeul Unirii din Alba Iulia, ne spune frezorul Aurel Coman, de la Întreprinderea metalurgică Aiud, judeţul Alba. Am privit cu atenţie documentele măreţului act istoric, am parcurs cu privirea nesfîrşitele liste cu semnături care dovedesc adeziunea întregului popor la Unire. Sînt acolo nume româneşti, alături de nume maghiare, nume germane. Unirea a dorit-o toată suflarea de pe aceste meleaguri, pentru că toţi îşi iubeau pămîntul pe care s-au născut, pentru că toţi ştiau că luptă pentru o viaţă mai bună, lipsită de asuprire. Actul istoric a fost împlinit atunci, la 1 Decembrie 1918, dar unirea ca stare sufletească, ca stare de înimă continuă să ne definească şi azi vieţile. Tinerii României socialiste continuă opera înaintaşilor, într-o perfectă unitate de gîndire, de interese, de idealuri. O oglindă a acestei stări de fapt este chiar judeţul nostru care a cunoscut o dezvoltare fără precedent, tocmai datorită muncii unite a tuturor locuitorilor săi".

În judeţul Braşov, comuna Prejmer este renumită pentru frumuseţea sa şi pentru producţiile mari care se realizează. Stăm de vorbă cu secretara comitetului U.T.C. din comună, Piroska Ana : „Tot ceea ce vedeţi este realizat în comun de tinerii care muncesc aici. Unii sînt români, alţii maghiari, alţii saşi... Cine mai ţine seama ! ? Am crescut împreună, am învăţat în aceleaşi şcoli, acum muncim împreună. Sîntem un fel de familie mare care avem de îngrijit şi de sporit aceleaşi bunuri. Ne mîndrim cu toţii cu comuna noastră şi vrem să o facem şi mai bogată şi mai mîndră. Ştim că pentru asta trebuie să muncim mult, din greu, dar mai ştim şi că vom reuşi — pentru că împreună sîntem puternici".

Aceeaşi convingere în puterea pe care o dă munca unită ne-o împărtăşeşte şi o altă tînără din judeţul Timiş, Eva Hubert. Ea este secretara adjunctă a comitetului U.T.C. al unei mari unităţi industriale, Întreprinderea textilă Lugoj. „Cînd eram mică mi s-a spus o poveste, de fapt o pildă pe care un părinte o oferea fiilor săi. Acestora le dăduse mai întîi să rupă o nuia. Nici o problemă! Apoi le dăduse un snop de nuiele cu care s-au luptat în zadar. Le îndoiau, dar nu se frîngeau ! Vorbeam acum cîteva clipe cu colegii mei despre Unire şi mi-a venit în minte această poveste de demult. Ce am fost noi pînă în 1918? Nişte provincii asuprite de Imperiul austro-ungar. Înflorirea acestei patrii a început după unire. Împreună, am putut învinge mai uşor vicisitudinile istoriei. Nu vreau să spun că n-au mai fost greutăţi (şi încă ce greutăţi, e de ajuns să ne gîndim doar la al doilea război mondial !) dar am ieşit învingători. Apoi, după 23 August, cînd ţara a păşit pe un drum nou, dezvoltarea a cunoscut cel mai accelerat ritm înregistrat vreodată. Datorită grijii partidului, a secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, toate regiunile patriei s-au trezit la o viaţă nouă. Noi, tinerii, români, germani, maghiari, de alte naţionalităţi, am răspuns cu însufleţire chemării partidului şi rezultatul muncii noastre — iată — se vede ! O ţară frumoasă, o ţară pe care fiecare tînăr care s-a născut aici, care munceşte aici, o numeşte ţara mea".

„Acum, în prag de sărbătoare, ne mărturiseşte maistrul Chiru Teofil, de la I.U.T. Buzău, vrem să-l asigurăm pe omul care ne este exemplu de viaţă închinată unei cauze nobile, pe omul pe care îl privim ca pe un adevărat părinte — tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului — că ne vom situa la înălţimea încrederii pe care o are în noi, la înălţimea rolului pe care istoria ni l-a hărăzit. Dacă acum 65 de ani, bunicii noştri plecau spre Alba Iulia ca să împlinească, prin voinţa lor, visul de veacuri al neamului, noi ne vom arăta la fel de hotărîţi în lupta noastră pentru edificarea unei patrii noi. Am crescut în cultul vitejilor neamului şi ne simţim urmaşii lor. Prin muncă neostenită, prin înaltă pregătire profesională, prin competenţă, prin cutezanţă, vom înălţa România spre culmi încă neatinse".

„Prezenţi acolo unde este nevoie de noi"

„Ca să faci o ţară să înflorească, ne spunea un tînăr, este nevoie de braţe puternice, de competenţă şi — nu în ultimul rînd — de dăruire, aş îndrăzni chiar să zic de spirit de sacrificiu. Cea mai convingătoare lecţie în acest sens ne-o dă istoria : moşii şi strămoşii noştri n-au ezitat niciodată cînd a fost vorba să-şi apere ţara de cotropitori, s-o întregească, s-o facă să renască. Învăţînd bine această lecţie, în sufletele noastre creşte dorinţa de-a le continua opera". Discuţia n-o purtam nici într-un birou, nici pe bulevardele unui oraş, ci pe unul dintre cele mai mari şantiere de azi — Porţile de Fier II, **Şantier naţional al tineretului**, iar interlocutor ne era un simplu brigadier — Stelian Mudava. Vîntul care bate în Ostrovul Mare (şase luni dinspre apă şi şase luni dinspre uscat cum spun şantieriştii rizînd), frigul care făcea mîinile brigadierilor să înghete pe unelte, zecile de kilometri care ne separau de prima aşezare omenească, vorbeau de la sine despre puterea de sacrificiu a tinerilor de aici. De aceea, nici Stelian, nici colegii săi nu mai amintesc greutăţile. „Important este, concluzionează un alt brigadier, Georgică Dîrlescu, să nu aştepţi de la viaţă, de la societate să-ţi dea de toate şi tu să ai pretenţia numai să primeşti. Mă întorc şi eu la lecţia de istorie despre care vorbea Stelian — în 1918 poporul n-a aşteptat să primească în dar unirea de la superputerile timpului, ci şi-a luat soarta în propriile mîini. La fel, la începutul secolului XVII, Mihai Viteazul a pornit, cu arma în mînă, să împlinească visul poporului. Sîntem urmaşii acestor viteji. Sperăm că noi nu va trebui să punem mîna pe arme ; avem armele noastre paşnice — uneltele de lucru, utilajele... Curajul nostru este curajul de a pleca de acasă, de a da piept cu greul, de a crea opere care să dureze". Hidrocentrala se înalţă mare şi puternică, soră a Porţilor de Fier pe care alte braţe tinere au durat-o cu ani în urmă. Un veritabil monument al hărniciei, devotamentului şi spiritului de sacrificiu al tinerilor de azi.

În alt capăt de ţară, o altă operă a curajului se apropie de final. Canalul Dunăre-Marea Neagră, cea mai grandioasă lucrare a epocii. Îi întîlnim pe brigadieri muncind la noua variantă a Canalului Poarta-Albă Midia Năvodari. Sînt pentru ei oameni care au în urmă zece ani şi mai bine de şantier, oameni care şi-au pus semnătura pe defileul Jiului ; pe hidrocentralele de pe Olt. Şi totuşi, maistrul Gheorghe Linder sau maistrul Ion Gheorghe au ce istorisi despre şcoala de eroism pe care a reprezentat-o Canalul. „Am fost mîndri, ne povesteşte brigadierul Ion Gheorghe, cînd tovarăşul Nicolae Ceauşescu a spus în cuvîntarea de la Mangalia — tinerii care lucrează la Canal au dat dovadă de un eroism fără seamă. Dar aceste vorbe ne-au şi creat mari obligaţii. Toţi tinerii de aici au înţeles că trebuie să merite această înaltă apreciere, că trebuie să nu precupeţească nici un efort pentru ca lucrarea să fie de calitate. Am petrecut 8 ierni grele la Canal, aceasta este a noua. Ne-am luptat iarna cu gerul, vara cu apa care ne ataca munca, dar n-am auzit pe nimeni plîngîndu-se. Aici au rămas numai oameni oţeliţi care ştiau ce înseamnă datoria faţă de ţară, cuvîntul dat faţă de partid". Ultimele cuvinte ne trezesc în memorie o altă convorbire, cu o tînără din judeţul Maramureş. Fancsaly Irma de la Trustul de construcţii montaj. Este secretara Comitetului U.T.C. a organizaţiei S.U.T. şi face o muncă grea pentru o femeie dar nu se plînge nici ea: „Avem o patrie frumoasă, o patrie în care cu toţii, fie că sîntem români, maghiari, germani, vorbim aceeaşi limbă comună a muncii şi dragostei de ţară. Sîntem constructori şi locul nostru este pretutindeni în judeţ, pretutindeni în ţară, acolo unde este nevoie de noi". Tot în Maramureş, la Întreprinderea minieră Borşa, l-am cunoscut pe subinginerul Grigore Coman : „Mi-am ales în cunoştinţă de cauză această meserie. În Maramureş, mineritul este o tradiţie. Ştiam, evident, că este foarte greu, dar mai ştiam ca atîtea mii de tineri care scot la lumină aurul negru, că ţara are nevoie de tot mai mult cărbune. Ne-am angajat în faţa partidului, a secretarului său general că vom face tot ce ne stă în putere pentru a contribui la realizarea independenţei energetice a ţării. Şi nu vom precupeţi nici un efort pentru a ne ţine cuvîntul."

Brigadieri, constructori, mineri, iată numai trei categorii de tineri ale căror gînduri vi le-am prezentat aici, crescuţi, educaţi în ideea de a răspunde mereu prezent la chemarea partidului, a secretarului său general.

„Ţara s-a trezit la viaţă nouă"

Unirea de la 1 Decembrie a creat premisele dezvoltării armonioase a tuturor zonelor ţării, a vieţii fericite a fiecărui român. Asemenea Munteniei şi Moldovei, Transilvania, readusă în trupul patriei, a cunoscut, în special în epoca pe care cu mîndrie o numim «Epoca Nicolae Ceauşescu», o înflorire fără precedent. Acum, în zi aniversară, tinerii se angajează să facă totul pentru ca România socialistă să fie tot mai bogată, tot mai înfloritoare. În urma Unirii, populaţia Transilvaniei a fost chemată la o nouă viaţă, destinele ei au început să fie coordonate de la Bucureşti, de acolo de unde, cum atît de frumos se scria în „Tribuna" clujană, «răsare soarele pentru toţi românii». Şi de aici, de la Bucureşti, în anii socialismului s-a hotărît să se construiască mult şi temeinic pentru înflorirea străvechiului plai românesc. În Transilvania, ca şi în celelalte provincii se construieşte, se edifică o nouă viaţă. Participanţii la înfăptuirea Unirii, toţi cei care astăzi mai trăiesc, privesc cu dragoste şi mîndrie cum idealurile lor au prins contur, cum realitatea de astăzi depăşeşte cele mai frumoase şi mai optimiste gînduri ale lor. Reunind la un loc tot poporul român am devenit mai puternici, ţara a devenit mai bogată prin efortul său comun. S-au şters de pe hartă locurile unde altădată nu se întîmpla nimic. „La Jibou, aici, lucrez la Fabrica de confecţii alături de alte sute de fete. Sînt şabloner, adică tot un fel de croitoreasă, ca şi mama, dar o croitoreasă industrială — se mîndreşte Cornelia Buda. Bunicii mei nici nu gîndeau că aici va fi vreodată o fabrică. Poate şi părinţii aveau aceeaşi părere dar acum şi-au schimbat-o pentru că trăiesc acest timp istoric în care gîndul devine faptă, iar fapta ne dă aripi să gîndim şi mai măreţ. Dacă n-ar fi fost Unirea, cine ştie care ar fi fost destinul nostru. Dacă n-ar fi fost partidul comunist, n-ar fi fost trezit la viaţă şi oraşul nostru. De aceea îmi exprim recunoştinţa pentru partid, pentru tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de aceea vreau ca la marea noastră sărbătoare, Unirea cea Mare, să vin cu succese cît mai mari în producţie".

„Timişoara este un oraş cu rezonanţă în existenţa poporului român. Dar, sînt sigură că ea n-ar fi ajuns să fie aşa de frumoasă, aşa de dezvoltată, dacă n-ar fi fost Unirea, dacă oamenii de aici — români, maghiari, germani — deci toată populaţia n-ar fi beneficiat de gîndirea înteleaptă, de faptă de bun gospodar a partidului nostru. N-ar fi fost atîtea şcoli, atîtea facultăţi, n-aş fi putut să mă pregătesc, în meseria care îmi place, la Liceul industrial nr. 5 din Timişoara". Diana Fuks este unul dintre milioanele de adolescenţi care a învăţat în şcoală că actul Unirii de la 1 Decembrie a deschis drumul pentru înflorirea fiecărui colţ al ţării. Asemenea ei şi Uivari Alexandru, muncitor la I.F.E.T. Vişeul de Sus, judeţul Maramureş, omagiind Unirea, nu uită să-şi manifeste recunoştinţa pentru condiţiile ce au fost create tuturor locuitorilor patriei : „Altă viaţă se trăieşte acum în Maramureş. În pace, în prietenie, cu un singur gînd, acela al dezvoltării patriei noastre dragi". S-ar putea vorbi mult despre înflorirea ţării noastre. S-ar putea spune că prin Unire, de exemplu, au putut fi puse în slujba adevăraţilor proprietari resursele solului şi subsolului românesc, că au fost puse în slujba poporului român capacitatea şi forţa de muncă a încă milioane de braţe româneşti. Valorificarea acestor resurse în folosul întregului popor a condus la schimbarea aspectului aşezărilor urbane şi rurale, a dus la schimbarea concepţiei despre viaţă a locuitorilor lor. O dezvoltare armonioasă, mereu mai accentuată care nu se poate împlini însă decît în pace, într-un climat de înţelegere şi bună colaborare pentru ca fiecare popor să se dezvolte liber, conform aspiraţiilor sale.

A trăi în pace şi a fi uniţi, a acţiona în unitate de gînd şi de faptă, aceasta este dorinţa tinerilor României la ceasul aniversar.

„Avem nevoie de pace"

I.U.C. Griviţa Roşie din Bucureşti este una dintre cele mai cunoscute citadele ale spiritului revoluţionar. Continuînd tradiţia înaintaşilor, tinerii de azi îşi afirmă curajul, îndrăzneala, devotamentul dînd ţării utilaje de cea mai aleasă calitate. Într-o hală modernă, stăm de vorbă cu Mircea Burtea — secretarul comitetului U.T.C. : „Ca întotdeauna cînd ţara îmbracă veşminte de sărbătoare, noi ne străduim să marcăm evenimentul prin producţii sporite. Aşa întîmpinăm şi astăzi cea de-a 65-a aniversare a Marii Uniri — simplu, muncitoreşte. Din păcate, de cîteva zile lumea întreagă cunoaşte o mare încordare. În urma întreruperii tratativelor de la Geneva, spectrul unei grave ameninţări nucleare se conturează cu şi mai mare claritate. Noi, muncitorii Griviţei Roşii, am susţinut şi susţinem din tot sufletul noua iniţiativă de pace a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului nostru. Vom face tot ce ţine de noi pentru ca raţiunea să triumfe. Înaintaşii ne-au dăruit o ţară întregită pe care toţi românii, cot la cot, se străduiesc să o facă mai frumoasă, mai prosperă. Împlinirea visului nostru stă în muncă. Or, nu poţi să munceşti fără linişte, fără pace".

O elevă, Beatrice Müler, secretara U.T.C. a Liceului Honterus din Braşov, susţine aceleaşi idei. „Ni s-au creat în ţara noastră cele mai bune condiţii de pregătire profesională, de dezvoltare a personalităţii umane, de muncă. Toţi copiii ţării, români, maghiari, germani, de alte naţionalităţi, simt veghind asupra copilăriei lor grija părintească a partidului, a secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a tovarăşei Elena Ceauşescu. Vrem să răspundem acestei adevărate iubiri părinteşti, acestor condiţii minunate, prin rezultatele cît mai bune obţinute în orele de clasă, ca şi în orele petrecute în atelierele-şcoală sau în uzine. Pentru aceasta avem nevoie de pace. Vrem ca nici un nor să nu întunece copilăria noastră fericită."

Cum este şi firesc, în aceste zile, în judeţul Alba, tinerii vorbesc mult despre evenimentul istoric pe care îl aniversăm. Practic, nu mai există tînăr elev, muncitor, ţăran, intelectual, care să nu fi simţit nevoia, în aceste momente, să-şi îndrepte paşii spre Alba Iulia, să mai viziteze o dată complexul muzeistic, să-şi mai asculte ecoul paşilor răsunînd în sala Unirii. Tînărul Ion Druţă de la Întreprinderea mecanică din Cugir — colosul industrial al judeţului Alba, ne spunea : „Ne simţim adevărate gazde. În fiecare zi, din toată ţara, vin uteciştii să vadă cu ochii lor locurile pe care s-a împlinit Marea Unire şi totodată să vadă cum arată aceste locuri azi. Ne mîndrim că avem ce să le arătăm. Industria judeţului s-a dezvoltat extraordinar, avem întreprinderi mari, deja bine cunoscute în ţară şi peste hotare, s-au împămîntenit ramuri industriale moderne. Le arătăm toate acestea tinerilor care ne vizitează. Vorbim cu ei despre Unire, le povestim amintirile împărtăşite de bunicii noştri. Dar, totodată, vorbim despre pace".

Departe de Alba Iulia, o tînără muncitoare de la Cooperativa meşteşugărească „Libertatea" din Rădăuţi, Irina Coseliuc, ne împărtăşeşte gîndurile sale : „Majoritatea celor care lucrează alături de mine sînt tinere femei. Avem copii, poate nimeni nu înţelege mai mult ca o mamă ce înseamnă pacea lumii. Aniversăm o sărbătoare scumpă nouă — Marea Unire, momentul în care Transilvania s-a alipit cum se spunea pe timpuri „patriei mumă". Sînt momente cînd gîndurile noastre se îndreaptă pline de curiozitate şi admiraţie spre trecut şi pline de încredere spre viitor. Or, acest viitor pare acum întunecat de planuri sumbre. Vreau să-mi fie ascultată dorinţa care, sînt sigură, se uneşte acum cu a tuturor tinerilor iubitori de pace din ţară, din întreaga lume : «Lăsaţi-ne să ne trăim tinereţea, să ne trăim viaţa, să ne creştem copii !» Sîntem un popor paşnic, aşa am fost mereu, o dovedeşte cel mai bine istoria. Glasul nostru trebuie să fie ascultat pentru că noi n-am pus niciodată mîna pe arme decît ca să ne apărăm pămîntul !"

Pagină realizată de MIOARA VERGU şi MONICA ZVIRJINSCHI

65 de ani de la făurirea statului naţional unitar român

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN — STEGARUL UNITĂŢII ŞI LIBERTĂŢII NOASTRE NAŢIONALE

Sărbătorim astăzi, cu sufletele vibrînd de emoţie şi mîndrie patriotică, 65 de ani de la Marea Unire, de la istoricul act de voinţă românească consemnat la Alba Iulia într-un vibrant binecuvîntat decembrie al demnităţii şi plenitudinii noastre naţionale. Acolo, la Alba Iulia, unde, cu aproape patru secole în urmă, Mihai Viteazul strînsese într-un singur mănunchi, sub un unic sceptru, toate cele trei provincii româneşti, acolo, prin voinţa întregului popor se împlinea şi se consfinţea visul de aur, idealul sacru şi ardent al românilor, perpetuat din generaţie în generaţie, prin vitregia vremurilor : se înfăptuia statul naţional unitar român.

Astăzi în România socialistă liberă şi demnă ne întoarcem cu recunoştinţă şi pietate gîndul şi memoria afectivă spre toţi cei, care, prin lupta şi jertfele lor, prin credinţa lor nestrămutată în destinul înalt al ţării, au făurit Unirea odată pentru totdeauna. Astăzi, în România socialistă, uniţi într-o singură fiinţă, toţi fiii acestei ţări, fără deosebire de naţionalitate, constructori conştienţi şi devotaţi ai unei noi orînduiri, ai unei noi patrii socialiste, urmînd cu încredere Partidul Comunist Român, pe secretarul său general, tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU**, dau unităţii naţionale un sens superior, o expresie elocventă, materializînd prin lupta şi munca lor înfrăţită idealul veşnic viu al unităţii ţării, sub soarele socialismului biruitor.

Partidul Comunist Român şi-a dobîndit, prin întreaga sa existenţă, prin energia cu care a dat glas năzuinţelor fierbinţi de libertate şi dreptate naţională şi socială ale poporului, locul definitiv în conştiinţa naţiunii noastre. Partidul este centrul vital al naţiunii române, de unde se revarsă asupra întregii noastre societăţi lumina binefăcătoare, fluidul regenerator ce asigură mersul nostru hotărît înainte, pe drumul socialismului şi comunismului.

În vremurile grele, cînd fiinţa naţională a poporului şi frumuseţile ţării erau ameninţate de hidra fascistă, Partidul Comunist Român s-a afirmat ca cea mai decisă şi consecventă forţă patriotică, acţionînd fără preget pentru apărarea unităţii, independenţei, integrităţii şi suveranităţii ţării. S-a afirmat ca o forţă lucidă, ca un centru de iniţiativă istorică.

Înfăptuirea revoluţiei de eliberare naţională şi socială, antifascistă şi antiimperialistă a fost posibilă, în zilele incandescente şi eroice ale lui August 1944, datorită luptei tenace a partidului nu numai împotriva cotropitorului fascist, ci şi pentru unirea tuturor forţelor patriotice democratice, într-un larg front de acţiune.

În anii plini şi tumultuoşi ai edificării socialismului pe pămîntul României, partidul a mobilizat într-un amplu efort constructiv energiile eliberate de sub povara exploatării şi umilinţei, ale tuturor oamenilor muncii, români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi, a ridicat la cea mai înaltă cotă ideea unităţii întregului popor, legînd-o organic de ideea necesităţii dezvoltării economico-sociale, accelerate a patriei socialiste.

Partidul nu are ţel mai scump decît înflorirea României socialiste. Prin politica sa înţeleaptă şi cutezătoare, prin fermitatea opţiunilor sale fundamentale pentru progresul multilateral al ţării, prin orizontul clar şi generos pe care îl deschide, cu fiecare pas înainte, poporului nostru, partidul se dovedeşte în practică, întotdeauna, fără a uita vreun moment idealul suprem al înălţării României pe culmile civilizaţiei socialiste, garantul unităţii ţării, al dezvoltării noastre multilaterale.

„Omagiu" CORNEL BRUDAŞCU

UNITATEA DE MONOLIT A ÎNTREGULUI POPOR ÎN JURUL PARTIDULUI, AL SECRETARULUI SĂU GENERAL, TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU

Puţine cuvinte au o asemenea profundă şi tulburătoare reverberaţie în conştiinţa noastră naţională şi socială precum acela de **unitate**. Împrejurarea se explică prin însuşi cursul istoriei noastre, istorie atît de dramatică, de eroică, istorie în care nu au lipsit încercări şi confruntări, clipe de restrişte, dar care, mai presus de orice, are o semnificaţie eroică exemplară. **Ideea unităţii noastre de gînd şi faptă, de neam şi de ţară, s-a conturat în timp şi ea este rezultatul firesc al marilor bătălii pe care acest popor, dîrz şi brav, a trebuit să le ducă prin cursul vremurilor pentru a-şi păstra acest atribut de preţ care ţine de însăşi structura sa intimă, de datele sale fundamentale.**

Fiind astăzi păstrători şi continuatori ai acestor nobile bătălii şi înălţătoare idealuri, înţelegem, acum şi aici, din perspectiva împlinirilor noastre de azi şi a temerarelor noastre proiecte pentru mîine că unitatea noastră moral-politică, de gîndire şi acţiune reprezintă o autentică forţă revoluţionară în înfăptuirea Programului istoric al partidului de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism, a grandioaselor obiective stabilite de Congresul al XII-lea şi Conferinţa Naţională ale P.C.R.

Acest adevăr cardinal, cu valoare de axiomă pentru existenţa noastră însăşi, îl datorăm cum bine ştim cu toţii secretarului general al partidului, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU. Anii care au trecut de la Congresul al IX-lea al P.C.R. sînt tocmai anii în care atît în planul teoriei, cît şi al practicii revoluţionare s-au operat mutaţii radicale, ireversibile. Astfel, unitatea aceasta de tip nou, socialist a poporului este o unitate conştientă, bazată pe identitatea de idealuri şi aspiraţii, întregul nostru popor văzînd în politica partidului întruchiparea năzuinţelor sale cele mai frumoase, mai drepte şi mai bune.

Temeiurile istorice ale acestei unităţi constituie tot atîtea lecţii pentru noi, cei de azi, tocmai pentru că străvechiul proverb „Unirea face puterea" se asociază pentru noi cu o altă vorbă înţeleaptă şi profundă: „Unirea, poporul a făcut-o". Ca naţiune, ca popor, muncind şi trăind sub auspiciile libertăţii şi demnităţii, înţelegem mai bine că tot ceea ce am realizat, tot ceea ce propunem să realizăm nu au fost, nu vor fi posibile fără păstrarea acestei unităţi de monolit.

Însă principiul unităţii noastre de tip nou dobîndeşte valenţe inedite, superioare atunci cînd îl asociem logic şi firesc ideii de unitate moral-politică a întregului popor, în jurul partidului, al secretarului său general. Fiind centrul vital al naţiunii noastre socialiste, partidul este cel de la care pleacă şi se întoarce îmbogăţite tot mai puternice marile fluxuri de energie creatoare ale întregului popor, acest circuit vital al întregii noastre societăţi se bazează tocmai pe unitatea de gînd şi faptă dintre partid şi popor. Iar garantul suprem al unităţii noastre este însuşi tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, genialul ctitor al României socialiste de azi, cel în ale cărui luptă şi viaţă se regăseşte integral suma virtuţilor noastre cele mai alese, simbolul suprem al tinereţii noastre revoluţionare.

Sprijinită pe asemenea tradiţii glorioase, unitatea noastră dobîndeşte **un sens activ, revoluţionar**, tocmai pentru că numai uniţi putem face ca visul nostru să devină faptă. Trebuie să subliniem în mod imperios faptul că însuşi stilul de conducere al întregii activităţi politice, economice şi sociale, instituit de secretarul general al partidului în momentul de răscruce al Congresului al IX-lea, constă în adîncirea şi perfecţionarea continuă a cadrului democratic de tip nou care are drept obiectiv atragerea tot mai consecventă a maselor la deliberare, la decizie şi înfăptuire. **În acest cadru nou, tînăra generaţie se regăseşte plenar, ea purtînd o enormă investiţie de încredere din partea partidului, a întregii societăţi. În limbajul concret al faptei aceasta exprimă voinţa tuturor tinerilor muncitori, ţărani, elevi, studenţi, intelectuali, militari, români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi de a face totul pentru a-şi înfăptui în cele mai bune condiţii sarcinile încredinţate, comportîndu-se, întotdeauna, în orice împrejurare, ca un factor dinamizator în marea bătălie pentru progres şi pace a întregului nostru popor.**

Această unitate de tip revoluţionar a întregului popor este permanent asociată cu ideea de libertate, de posibilitatea fiecărui cetăţean, fără deosebire de naţionalitate, de a-şi făuri destinul în deplin consens cu munca şi aspiraţiile întregii naţiuni socialiste. Rezolvarea profund ştiinţifică şi consecvent umanistă a problemei naţionale stă la temeiul unităţii tuturor fiilor şi flicelor patriei, români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi care, în limba comună a muncii şi a dragostei de ţară, adaugă file noi glorioasei epopei a acestui popor.

Din perspectiva acestui moment aniversar ideea de unire şi unitate dobîndeşte valenţe cu totul aparte şi, prin timp şi pentru timp, ne apare tot mai tînără, tot mai plină de învăţăminte.

Pentru aceasta, acum, cînd cu emoţie şi mîndrie cinstim cei 65 de ani de la actul istoric al făuririi statului unitar român, considerăm că cel mai înalt omagiu pe care-l putem aduce luptei şi jertfei înaintaşilor este acela de a păstra ca pe lumina ochilor unitatea noastră de monolit, de a acţiona în strînsă unitate, cu înaltă abnegaţie, strîns uniţi în jurul partidului, al secretarului său general, pentru triumful cauzei comuniştilor, pentru ridicarea României socialiste pe cele mai înalte culmi de progres şi civilizaţie.

ŞERBAN CIONOF

FORŢA MOBILIZATOARE A ÎNALTULUI IDEAL AL UNIRII

Oricine scrutează drumul prin veacuri al poporului român, drum presărat cu atîtea momente de cumpănă şi restrişte, brăzdat de urmele adînci ale luptelor şi încercărilor amarnice, de tot felul, în care prea mult sînge a răscumpărat bucuriile simple şi puţinele perioade de linişte, nu poate să nu fie surprins de trăinicia unei idei tutelare, a unui ideal peren şi inalienabil : **unitatea naţională**. Ideea sau idealul unităţii naţionale străbate ca un fir roşu întreaga istorie românească, reprezentînd acel punct cardinal al încrederii în destinul poporului nostru, dătător de forţă, în pofida tuturor vicisitudinilor timpului. Unitatea noastră s-a întemeiat în primul rînd pe o unitate a spaţiului carpato-danubian-pontic ; s-a întemeiat apoi pe unitatea de limbă a locuitorilor acestui spaţiu, pe o comunitate de viaţă economică şi spirituală. Într-o epocă în care circumstanţele au fost prea vitrege pentru noi, cînd teritoriul vechii Dacii devenise teatrul unor evenimente dramatice, provocate de trecerea popoarelor migratoare, cînd formaţiunile statale româneşti feudale trebuiau să reziste cu îndărătnicie poftelor expansioniste al unor imperii vecine, românii nu şi-au trădat nici un moment instinctul unităţii — de care vorbea un mare istoric — instinct, care, dacă nu s-a putut înfăptui în plan politic, statal, s-a afirmat cel puţin ca unitate spirituală şi lingvistică, ca o conştiinţă a unei origini comune a tuturor românilor din Moldova, Muntenia şi Transilvania.

Această conştiinţă a unităţii naţionale a cunoscut apoi de-a lungul secolelor al XVIII-lea şi al XIX-lea o puternică emergenţă, afirmîndu-se ca un factor motor al istoriei noastre moderne. Ideea unităţii şi-a aflat expresia vie, activă şi activizantă în idealul unirii tuturor românilor într-un stat naţional, întreg, independent şi suveran, ea a mobilizat toate energiile vitale ale fiinţei româneşti, ale maselor populare, ale personalităţilor progresiste, dîndu-le un sens, un ţel precis, suprem.

Treptele devenirii noastre istorice sînt de fapt treptele afirmării voinţei unităţii şi demnităţii noastre naţionale : Unirea principatelor române în 1859, Războiul de independenţă din 1877, Unirea cea Mare de la 1 Decembrie 1918 — dată ce marchează făurirea statului naţional unitar român, 23 August 1944 — înfăptuirea revoluţiei de eliberare naţională şi socială, antifascistă şi antiimperialistă — care a deschis în faţa naţiunii noastre o nouă cale, o nouă perspectivă, a socialismului şi comunismului, încununarea aspiraţiilor şi idealurilor dintotdeauna de libertate şi dreptate naţională şi socială ale poporului nostru.

În urmă cu 65 de ani la Alba Iulia se consfinţea prin voinţa unanimă a românilor Unirea cu **Transilvaniei cu patria mamă, uriaşele manifestări organizate de masele populare din toate provinciile româneşti au consfinţit voinţa de unire a întregii noastre naţiuni. Unirea a fost încununarea victorioasă a luptei seculare duse de cele mai înaintate forţe ale poporului român din Moldova, Muntenia şi Transilvania, de cărturarii şi marii gînditori ai neamului, a activităţii desfăşurate de elementele revoluţionare, de militanţii socialişti, a aspiraţiilor şi voinţei întregului popor român".**

Numai pentru cîţiva pseudoistorici străini de rea credinţă, adversari ai adevăratului obiectiv, continuitatea şi trăinicia istorică a poporului român pot să pară o „enigmă" sau un „miracol". Ei ignoră faptele istorice, dovezile de netăgăduit ale existenţei noastre istorice, ale permanenţei şi statorniciei poporului român, contestă ideea unităţii şi îşi închipuie că pot falsifica, după bunul lor plac, istoria, că pot desfigura adevărul istoric. Dar se înşeală amarnic !

Forţa mobilizatoare a ideii de unire şi unitate la români s-a manifestat întotdeauna ca o uriaşă forţă materială a progresului nostru istoric. Ea şi-a găsit azi expresia deplină în unitatea de nezdruncinat a naţiunii noastre socialiste în jurul Partidului Comunist Român — exponentul cel mai fidel al intereselor şi aspiraţiilor celor mai înalte şi mai nobile de eliberare, egalitate socială, demnitate naţională şi progres. În Republica Socialistă România, ţară independentă şi suverană, bucurîndu-se de respectul îndreptăţit al celorlalte ţări şi popoare — partidul comuniştilor duce cu cinste mai departe, spre viitor, ideea sacră a unităţii, prin conştiinţa trează a fiilor acestui pămînt, prin faptele lor solidare şi gîndurile lor împlinite într-un uriaş flux al muncii şi creaţiei libere. Oamenii muncii din România socialistă de azi — români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi vorbesc cu toţii o singură limbă, limba muncii înfrăţite, ei cimentează prin tot ceea ce înfăptuiesc, aici şi acum, o nouă şi indestructibilă unitate, o unitate ce-şi trage seva şi legitimitatea din idealurile socialismului şi comunismului. România este patria lor socialistă.

Înaintăm, sub conducerea clarvăzătoare a partidului, spre noi culmi de civilizaţie şi progres. Împlinim cu mintea şi braţele noastre energice, visurile înaintaşilor care au dorit o Românie înfloritoare, neclintită în furtuni, suverană şi mîndră între celelalte ţări ale lumii. Croim drum larg viitorului comunist.

Înălţăm peste certitudinile pe care ni le dă trecutul nostru încărcat de glorie şi prezentul dinamic pe care îl trăim certitudinile României de mîine. Aşa cum ne-o dorim cu toţii, o ţară independentă, liberă, înscrisă în mod irevocabil pe traiectul progresului, cu o civilizaţie materială şi spirituală superioară.

De aceea Unitatea noastră monolitică în jurul partidului, al secretarului său general este astăzi mai mult ca oricînd izvorul forţei şi chezăşia victoriilor şi împlinirilor care ne apropie viitorul, este ea însăşi o forţă invincibilă şi un crez ce ne luminează mersul înainte.

MIHAI MILCA

STRĂLUCITĂ ÎNTRUCHIPARE A MĂREŢELOR NOASTRE ASPIRAŢII

O constantă definitorie a istoriei noastre naţionale şi sociale face ca, în acele momente în care se decidea soarta noastră, a tuturor, ea îşi va fi aflat conducătorii aşteptaţi şi meritaţi, cei în măsură să dea glas şi forţă năzuinţelor noastre, aspiraţiilor noastre esenţiale, ducînd astfel mai departe, pe o treaptă nouă, superioară, tot ceea ce am sperat, exprimîndu-ne deci în tot ceea ce avem mai bun şi mai drept. Burebista sau Alexandru cel Bun, Decebal sau Mircea cel Bătrîn, Mihai Viteazul sau Cuza Vodă, Ştefan cel Mare sau Ioan Vodă cel Viteaz rămîn astfel repere trainice care conferă sentimentului şi conştiinţei noastre dimensiunea profundă şi ireversibilă a unităţii de gînd şi faptă.

Nu trebuie însă să uităm că aceşti bravi şi minunaţi eroi de neam şi ţară s-au sprijinit în tot ceea ce au gîndit şi înfăptuit pe eroi anonimi, pe acel minunat făuritor de istorie care este poporul. Poporul român ! Mai mult, ei au ştiut să-i exprime gîndurile, simţămintele, năzuinţele cele mai frumoase tocmai pentru că erau ridicaţi de popor şi se bizuiau pe popor. Preluînd şi continuînd aceste măreţe tradiţii, Partidul Comunist Român a exprimat într-un mod strălucit nobilele cauze ale voinţei de libertate, independenţă şi progres, de unitate de cuget şi simţire ale întregului popor, identificîndu-se aşadar cu tot ceea ce avem noi mai bun, mai drept şi mai înălţător, prin şi pentru timp.

Este un adevăr nepieritor — simbol strălucit al unităţii între partid şi popor — acela că la înalta şcoală a luptei pentru cei mulţi şi buni s-a format şi s-a afirmat eminentul patriot şi revoluţionar, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel care ne este garant şi stegar al împlinirilor, bucuriilor şi înălţării noastre de azi şi de viitor.

O fericită coincidenţă face ca, în acel an al Marii Uniri — anul 1918 — să se nască la Scorniceşti cel pentru care istoria devine adevărata carte de căpătîi. Un tînăr pentru istorie ! Un comunist, un patriot, un revoluţionar, trăind, muncind, luptînd, visînd şi împlinind sub înaltele falduri ale istoriei. O istorie pe care, ca nimeni altul, a ştiut să o aşeze la temelia educării comuniste, revoluţionare a omului nou, a tinerei generaţii.

O istorie nouă s-a inaugurat în multiseculara istorie a patriei, momentul de răscruce cînd în fruntea partidului şi a ţării a fost ales tovarăşul **Nicolae Ceauşescu**. O istorie care continuă şi amplifică, preia şi îmbogăţeşte tot ce au lucrat şi au sperat înaintaşii noştri, pentru că noi toţi o istorie unică şi grandioasă avem.

De aceea, în acest context emoţionant de aniversare, chiar vom căuta să alegem mai cu seamă acele elemente care îl recomandă pe conducătorul mult iubit şi stimat al partidului şi statului nostru drept om al istoriei şi pentru istorie, vom încerca deci să descifrăm în filosofia sa teoretică şi practică datele cardinale ale unei personalităţi pentru care slujirea fără preget a cauzei întregului partid şi a întregului popor reprezintă crezul absolut.

Într-adevăr, investit prin vrerea întregului partid şi a întregului popor în înaltele funcţii de partid şi de stat, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu** îşi face o cauză de aceeaşi onoare din a fi în permanent contact cu făuritorii bunurilor materiale şi spirituale ale naţiunii socialiste, de a se consulta cu autenticii şi unicii făurari de istorie, masele populare, din a se întîlni nemijlocit cu poporul.

Legitimînd teza de o excepţională valoare revoluţionară în lumina căreia „socialismul se construieşte cu poporul şi pentru popor", tovarăşul **Nicolae Ceauşescu** a pus în lumină, o dată pentru totdeauna, ideea că fără o democraţie cuprinzătoare, de tip nou, fără precedent, nu poate fi posibilă edificarea societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi nici înaintarea României spre comunism. În deplină consecvenţă cu această idee cutezătoare, profund revoluţionară, a fost creat un sistem armonios şi unitar, cel al democraţiei muncitoreşti, revoluţionare, în care toţi cetăţenii patriei, tineri şi vîrstnici, fără deosebire de naţionalitate, se regăsesc plenar, integral, sînt strîns uniţi, în tot ceea ce năzuiesc şi înfăptuiesc în jurul partidului, al strălucitului nostru conducător.

Impresionanta unitate şi unanimitate în care acţionăm astăzi pentru înfăptuirea Programului istoric al partidului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea şi Conferinţei Naţionale ale partidului nu este decît expresia cea mai directă şi cea mai exactă a unanimităţii în care ne însuşim şi promovăm în muncă şi în viaţă ideile strălucite pe care partidul, poporul, tînăra generaţie le revendică, cu mîndrie şi respect, ca ţinînd de fondul de aur al gîndirii revoluţionare, al operei politice, economice şi sociale ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Sînt idei-forţă în care ne regăsim integral, ne regăsim cu trecutul, prezentul şi viitorul nostru, idei care răspund de fapt celor mai înaintate, limpezi şi curajoase idealuri şi aspiraţii ale noastre, ale tuturor, idei care, odată cu strălucita alegere a tovarăşului Nicolae Ceauşescu la conducerea destinului partidului şi al ţării, au dobîndit cu adevărat valoare programatică.

Cu atît mai mult tînăra generaţie, chemată să reprezinte o puternică forţă socială, viitorul însuşi al naţiunii noastre socialiste, vede în cel mai iubit prieten şi îndrumător al său simbolul însuşi al muncii şi vieţii sale şi este profund încredinţată că numai şi numai împlinind îndemnurile, orientările şi chemările sale îşi împleneşte crezul şi menirea patriotică, revoluţionară, se consacră cu înalt romantism revoluţionar slujirii cauzei socialismului, progresului, libertăţii şi păcii în lume.

Este cea mai mare fericire şi mîndrie a noastră aceea că acum, cînd se împlinesc 65 de ani de la făurirea statului naţional unitar român, în fruntea istoriei noi, libere, unite şi demne a patriei socialiste se află tovarăşul Nicolae Ceauşescu, şi este cea mai înaltă îndatorire de onoare pentru partid, pentru întregul nostru popor de a face totul, de a nu precupeţi nici un efort pentru a-i urma în faptă şi cuvînt în care se continuă şi se prelungeşte o îndelungă istorie, pe care, ca nimeni altul, mult iubitul şi stimatul nostru conducător şi ctitor o înţelege, o exprimă, pentru ridicarea României socialiste pe cele mai înalte culmi de progres şi civilizaţie.

C. ŞERBAN

65 de ani de la făurirea statului național unitar român

La Alba Iulia răsare
Și dăinui-va peste ani
Aceeași soartă, același mers
Partid și Țară-ngemănare

ALBA IULIA FELIX

A vorbi despre Alba Iulia e ca și cum aș vorbi despre casa în care m-am născut, despre merii, perii, prunii și plopii de la care am învățat de mic demnitatea de a sta cît mai drept pe picioarele mele, indiferent de furtunile, mai mult sau mai puțin între ghilimele, care-și sînt hărăzite în viața cea imediată. Alba Iulia nu-i pentru mine doar un oraș din județul Alba, așa cum eu nu-s numai din Maramureș. Mihai cel Mare nu-i doar voievodul de la 1600, el este și Mihai din Ipotești și părinții mei din actele cărților și aerul pe care-l respir sub partea aceasta de cer. Istorie și present nu sînt, pentru mine, decît verigile aceleiași coloane de infinit și simțire românească. Mîinile, ochii, trupul, inima mea nu sînt numai Ion Burnar născut în comuna Dragomirești, ci și tot ce mișcă-n țara asta și nu-i cum să se-ntrupeze decît în gîndul cel mai gînd al veacurilor acestei părți de latinitate — UNIREA cum fost-a în zorii ei curați ai Daciei Felix. Gîndul acesta a fost cu noi dintotdeauna și dintotdeauna am simțit că Ardealul, Țara Românească și Moldova sînt același trup care trebuie reîntregit, uns cu apă vie cum uns cu apă vie a fost făcut de către toți românii Mihai Voievod de trăiește pururi printre noi. Și dacă azi îl putem privi în ochi fără să ne rușinăm, pe el, pe Burebista, pe Decebal, pe Ștefan se datorează mai ales acestor vremuri de excepție, partidului nostru comunist, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, care ne redă azi, în toată plenitudinea, dreptul de a vorbi despre ființa noastră așa cum se cuvine cînd ești Acasă. Cu mîndrie putem sărbători 65 de ani de la reîntregirea țării după ce veacuri de-a rîndul a fost mutilată de tot felul de vremuri neajutorate în ambițiile lor. „Deșteaptă-te române" pot să-l zic și eu cu același fior cu care l-a auzit și Cîmpia Libertății în 1848, 1918, cum l-am auzit și eu pentru prima dată de la tata în copilărie și cum îl zic și eu azi pentru fiul meu Bogdănel, elev în clasa întîi. Aceeași tulburare simt și azi ca în acea zi din copilărie cînd am văzut ochii tatei și ai mamei înlăcrimați și-am înțeles că nu voi mai fi niciodată cel dinainte. Și Avram Iancu, și Horea, și Tudor și Vasile Lucaciu din cărțile de istorie erau pentru mine părinți la fel de firești ca și cei care m-au născut, ca să plece apoi să ducă vești străbunilor, despre mine. Poate de aceea și pana mea, atîta cît începe să fie, s-a oprit mai des în dreptul lor. Poate de aceea și un gînd al meu din 1978 încoace de a aduna în preajma zilei de Întîi Decembrie pe toți tinerii creatori din țară la Festivalul național „Vasile Lucaciu", exprimîndu-ne astfel recunoștința față de faptele martirului memorandist Vasile Lucaciu.

65 de ani nu-s mulți pentru o țară atît de veche dar dorul nostru crescut cu Alba Iulii este mult, mult mai mult decît toate istoriile lumii.

ION BURNAR

Desene de TRAIAN T. FILIP

DRUMUL SPRE ALBA-IULIA

La Alba-Iulia am plecat pe jos,
De peste două milenii, să fiu prezent,
La Marea Adunare a românilor,
La cel mai mare din noi eveniment.

M-a trimis Burebista drept delegat,
Al visului său împlinit sub soare,
Să le vorbesc urmașilor despre
tot ce-a fost,
Să unesc o depărtare cu altă
depărtare.

Alba-Iulia a stat la el în piept
Și-n gîndul lui mănos ca
un bob de grîu,
De aceea mi-a scris istoria
pe sentimente
Și m-a lăsat să navighez pe-al
istoriei rîu.

La Alba-Iulia toți Carpații au fost
Prezenți în sufletul meu dat cu vecie,
M-a trimis fiul cel Mare
al lui Burebista,
Mihai Viteazul mi-a dat inima
drept mărturie.

Am stat umăr lîngă umăr prin vreme,
În pădurea românească mereu am stat
Copac lîngă copac, nici o furtună
N-a putut să ne surpe visul neatîrnat.

La Alba-Iulia, Mihai Viteazul
A intrat în istorie pentru a doua oară
Să-l împlinească pe străbunul Burebista,
Să mă dezrobească de-o străină povară.

Toate imperiile cîte ne-au asuprit,
N-au putut să mă oprească din drum,
Am trecut prin istorie spre Alba-Iulia,
Mai trec spre Alba-Iulia și acum.

De peste două milenii m-au trimis
Burebista și fiul său cel Mare, Mihai,
Să sune buciumul istoriei în Carpați,
Să dăm viitorului din noi românescul
strai !...

ION VĂDUVA-POENARU

BĂLCESCU SE ÎNTOARCE

În decembrie frumusețea prinde și mai multă putere
prin lungi privighetori Bălcescu se-ntoarce iar la noi
purtînd hotarele țării înfășurate pe umeri
și-n juru-i o pădure de eroi

Avram Iancu îl întîmpină cu Transilvania-n privire
în fiece cuvînt al său încape o cetate
de pragul fiecărei case înnodară ei un drum
ca veșnic fratele să respire prin frate

de cei care au fost și roua își aduce aminte
se știe bine că Bălcescu e rădăcină visătoare
faptele sale sînt cît niște planete
un codru veșnic tînăr îl poartă în spinare

iar ninge pe pămînt și-n calendare
în semințe holdele dorm dezvelite și visează frumos
lumină de istorie are Bălcescu pe frunte
cu țara-ntreagă în unire merge acum prin fluiere de os.

RODIAN DRĂGOI

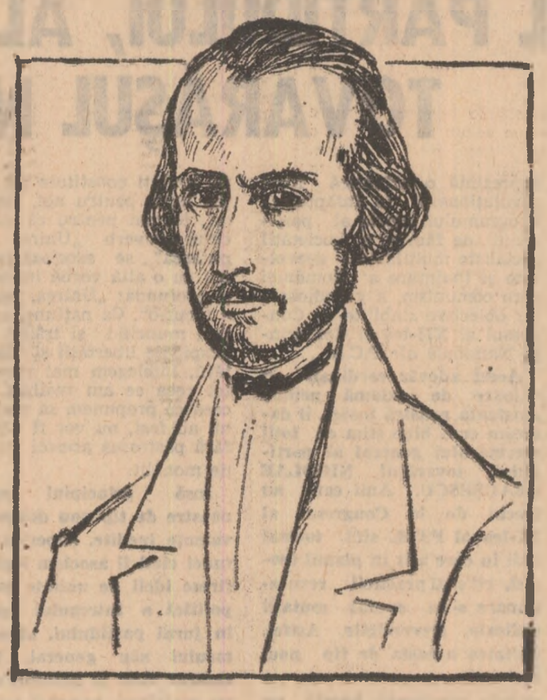

Chipurile martirilor

Rememorarea Unirii Transilvaniei cu țara este așezată anul acesta între alte două rememorări ; cea a lui Avram Iancu de mai deunăzi și cea a lui Horea, ce va urma-o. Descifrăm în această coincidență, mai mult decît un simbol — descifrăm un întreit mesaj armonios, ca o deltă a istoriei, într-un ideal unic — descifrăm drama și apoi triumful unui mare destin românesc.

Coincidențele decurg unele din altele precum verigile unui lanț de aur. Cazele natale ale celor trei evenimente sînt tuturele în inima Munților Apuseni la o mică distanță unele de altele : în Albac, la Țebea și la Alba Iulia, dacă dăm Unirii sensul de ființă, alegorizînd-o. Apoi, atît Horea cît și Iancu au năzuit unitatea tuturor Românilor de pe vechea vatră dacică. Horea visînd o Dacie neîntreruptă, Iancu, împreună cu revoluționarii din Muntenia și Moldova, realizînd, în luptele angajate, o unire care, fără intervenția a două imperii ultrareacționare, s-ar fi putut realiza. Apoi, oștirile ambilor tribuni au acoperit zonele Alba-Iuliei, Horea găsindu-și sfîrșitul grozenic, tras pe roată, tocmai pe clădurile cetății. În fine, Alba Iulia era, în conștiința lui Horea, Iancu și a participanților la actul de la 1 Decembrie 1918 cetatea în care a intrat victorios Mihai Viteazul, vreme de unsprezece luni principe al pămînturilor românești unificate. Iată deci de ce coincidențele se leagă strîns, ca într-un snop, într-un înțeles istoric profund, care ține de permanența ideii de unire la toți Românii de dincolo și de dincoace de munți și, în sensul larg, de continuitatea noastră în spațiul Carpatic, Dunărean și Pontic. În acest sens actul Unirii cu țara are dimensiuni de sărbătoare națională ; cîntărire a României mari. Iar dacă la coincidențele de mai sus adăugăm și faptul că, la anul, vom sărbători patru decenii de la Eliberare și că peste doi ani vom sărbători două decenii de la alegerea exactă și cinstită a istoricei neamului și de la înălțurarea tuturor fostelor măsluiri, vom ajunge exact în unghiul necesar prețuirii juste și pe deplin angajate a marelui act istoric din Decembrie 1918.

Desigur că pregătirea și panoramarea Unirii, la înălțimea măreției ei, o fac și o vor face, înzecit mai bine, istoricii. Acte documentare, o imensă literatură beletristică și de specialitate, ideile vectoriale și amănunțele pasionante alcătuiesc o turlă fascinantă pe scările căreia numai pașii lor singuri se pot descurca. Mie mi-a rămas numai creionarea unor gînduri de literat, pe drumul sincopat și irizat al eseului, în limitele mărturisirii de cuvîntă. Dar cesa ce uimește și lămurește frumos atît ochiul cititorului cît și al artistului este că întreaga noastră istorie a fost o continuă luptă pentru unire, independență, libertate și suveranitate. Iar dacă acest patrulater identic al istoriei noastre este astăzi pe deplin îndeplinit, ne rămîne datoria de a lupta cu toată ființa-ne pentru menținerea lor netulburată cîtă vreme sînt încă existențe singulare sau colective care ni le contestă și încearcă să le revizuiască.

AL. ANDRITOIU

TIMP DE GLORII

Prin timp de glorii limpede aud
Glas de Alba Iulia, istorii,
Clopotul țării-i de lumină ud
Pe inima pămîntului, inima horii.

În vremea dintre rîuri, munți și mare
Destinul nostru urcă-n suitoare fluvii
Prezentul cîntă-n România Mare
Ideile înălțării. Și efluvii

În inimi ritm și sfinte vise
Unirea-i din Alba în vecie.
Și glorie-i steagul, astăzi, pare-mi-se
Lumină fruntea țării să se știe.

BOGDANA BOERU

PUTEREA IERBII

De-i fiecare om un fir de iarbă
un spic de grîu ori un căuș de lacrimi
se-aprinde cîmpul să mai soarbă
lumina zilei lan de patimi
arbore viu e fiecare om
ce veșnică pădure-i țara toată
foșnește românește vîntu-n pom
la Alba Iulia-n sfîntă vatră

ca firele de iarbă suntem cîmp
și lan de foc între hotară
uniți în fluviu peste timp
la Alba mea testamentară

ION IUGA

CÎNTEC AZI

Izvoarele acestei Patrii sînt adînci
Pe-al firii drum prezentul urcă-n viitor
Ne luminăm din sorii de la Rîm
Și nimeni nu ne poate șterge vița
Am fost dintotdeauna în Carpați
N-am rătăcit potecile istoriei pe cai
Am apăsat cu fierul dur pămîntul
Să ne răsară acasă veșnic grîul !

Izvoarele acestei Patrii sînt adînci
Și-s luminate de credință
Și-s luminate de adevăr
De ce-am avut de la părinți
De ce avem de-acuma înainte
Ca să pășim voioși pe țarinile noastre
În care ne-ngropărăm moșii și strămoșii
Să rîdă grîul bine către soare —
Fii veșnic Patrie-n iubire, biruitoare !

GHEORGHE DARAGIU

DOMNUL MIHAI

A încăput în piatră și călăreț și cal
Rămasă-i afară doar umbra ca o catedrală
Care încă mai aleargă fantastic prin Ardeal
E zbucium în semințe și-n flamuri vinzoleală

Pe cerul Turzii încă mai sîngeră un crin
Lungi lăncile de piatră se ofilesc sfioase
La Alba în cetate cămășile de in
Stau steaguri mari de pace întinse peste oase

Împinge oastea țării ca pe un rîu de sînge
A granițelor albii la locul lor știut
Pruncul născut, în leagăn, de fericire plînge

Domnul Mihai arată cu sceptrul înspre Prut
Se rotungește țara ca inima de mire
Stă scris pe cer cu slove cît munții ninși — UNIRE.

VASILE MORAR

LA ALBA IULIA

La Alba Iulia-n inima țării
lumina-i zidită din steag românesc ;
prin rugă s-a frînt trist semnu-nrebării,
cu brațul puternic pe sceptrul frățesc.

Aici, în cetatea Bravului Mihai,
a fost sădită rază de-nceputuri
și apărată de dacice scuturi,
unindu-ne pe toți ce-avem același grai.

În cetatea Unirii se-nalță un pom
cu fructele roș, galben și-albastre,
pe care-n veci de-acuma noi le vom
păstra fără de teamă în inimile noastre.

Veniți la Alba Iulia-n cetate,
căci clopotul în dungă nu mai bate !

GHEORGHE DINICĂ

NUME EMBLEMATIC

Alba Iulia — nume emblematic la rostirea căruia sufletul nostru se tulbură, se entuziasmează și vibrează pînă în cele mai tainice cute ale sale. Căci el — acest nume de renume — face să reverbereze în noi, venind de departe, din adîncul istoriei și străluminîndu-ne viitorul, asemenea unui luceafăr fără de moarte, sentimentul unității noastre de neam, de limbă și de lege, pe aceste binecuvîntate plaiuri care au fost blestemate de istorie cu atîtea frumuseți încît să le rîvnească toate vîntoasele lumii ; ideea de unitate a acestui rotund de suflet, de cuget și de pămînt care se cheamă ROMÂNIA ; credința sădită, încă de la începerea lumii, în noi : că totul ne unea și ne unește, că toți la un loc una am fost, una sîntem, și una vom fi pînă în veacul veacurilor...

Alba Iulia — nume care ne stîrnește în memorie măreața, tragica, legendara figură a Marelui Mihai, Voievod al Speranței și al Lacrimei care, vizionar, a visat și a dorit ca această Patrie să fie una și nedespărțită și care, îmbrăcînd cămașa instelată a morții, a devenit însăși conștiința noastră de a fi una și de-a rămîne una...

Alba Iulia — pămînt stropit cu sîngele lui Horia și Cloșca și al atîtor mii și mii de iobagi decapitați, zdrobiți sub roți sau arși pe ruguri în piața Cetății ori spînzurați pe Dealul Furcilor din afara orașului pentru că au cutezat să se ridice împotriva impilării sociale și naționale... Sus în celula lui Horia e acum o tăcere de mormînt. Dar dacă treci singur la ceasuri de taină pe lîngă zidurile bătrînei cetăți poți auzi și astăzi cutremurătoarea mărturisire pe care acest împărat în opinci a rostit-o doar cu cîteva clipe mai înainte ca roata să-i curme supliciul trecîndu-l în nemurire : „Mor pentru popor !"... Și tot aceleași ziduri îți vor aduce în auz glasul de tunet al Iancului și al moților săi : „Gata feciori ?" „Gataaa !" „No, hai !"...

Alba Iulia — oraș destinat de istorie a fi simbol al Reîntregirii noastre naționale. Aici, prin glasul celor peste o sută de mii de delegați din toate localitățile Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului, întruniți în Marea Adunare din 1 Decembrie 1918 a fost proclamată în fața întregii lumi voința unanimă a tuturor românilor de pe aceste meleaguri de a se UNI CU ȚARA !... Se înfăptuia astfel marele vis al Bravului Mihai și al întregului popor român. După secole de lupte și de jertfe, prin voința de neclintit a maselor se încheia îndelungatul proces istoric de făurire a statului național unitar român.

La 1 Decembrie 1918, aici, la Alba Iulia, poporul român, cel care a suferit de-a lungul zbuciumatei sale istorii atîtea nedreptăți și umilințe, decreta prin împuterniciții săi „deplina libertate națională pentru toate popoarele conlocuitoare" ; la 1 Decembrie 1918, poporul român, cel care fusese frustrat de cele mai elementare drepturi politice, deși forma majoritatea covîrșitoare a populației de pe aceste locuri, decreta, în spiritul proverbialei sale înțelepciuni că „fiecare popor se va instrui, administra și judeca în limba sa proprie și prin indivizi din sînul său" și că „va avea drept de reprezentare în corpurile legiuitoare și la guvernarea țării în raport cu numărul indivizilor ce-l alcătuiesc". La 1 Decembrie 1918 s-a decretat pentru întîiași dată în România introducerea „votului obștesc direct, egal și secret". Cît de actuale sînt prevederile Rezoluției Adunării Naționale de la Alba Iulia : „Adunarea Națională dă expresie dorinței sale ca Congresul de Pace să înfăptuiască comuniunea națiunilor libere în așa chip ca dreptatea și libertatea să fie asigurate pentru toate națiunile mari și mici deopotrivă, iar în viitor să elimineze războiul ca mijloc de regulare a raporturilor internaționale".

De la înfăptuirea Marii Uniri, hotărîtă acolo la Alba Iulia în acea memorabilă zi de 1 Decembrie 1918, s-au scurs 65 de ani. Rămîie ca numele tuturor celor care, în lung de vreme, au luptat și jertfit pentru pregătirea și realizarea acestui măreț ideal să fie tot atîtea înălțătoare exemple de vibrant patriotism pentru noi cei de azi și pentru generațiile viitoare cărora le revine nobila și cutezătoarea sarcină istorică de a asigura, prin munca lor, înaintarea României spre comunism.

PETRE BUCȘA

CÎNTEC ÎNTRU CINSTIREA MARII UNIRI

Rugina din toamnă tîrzie
Se despletea de pe arbori,
Cedînd locul cadenței pașilor,
De un alb imaculat,
Ai lui unu Decembre
Ce sosea cu freamătul împletit cu voie bună
Întru celebrarea marelui fapt istoric
Al Marii Uniri cu Țara.
Transilvania mea și a noastră
Își cînta, încă din timp,
Pe marea scenă a glorificării
Pămîntului acesta străbun
Marea simfonie a unei epopei
De împliniri firești a unui neam
Între hotarele lui naturale,
Înălțînd spre văzduhul nostru liber și comun
Marele Imn și Oda veșniciei noastre
În marea vibrație omenească: „Cîntarea României".
Și buzele noastre ascultătoare de timpuri vibrînde —
În orice grai ar pronunța cuvintele —
Se ingemănă, tot atît de firesc, ca și viața
În marele cor al dăruirii, al dragostei de glie,
Al iubirii de tihnă și al ctitoriei demne.
Unu Decembre este un simbol — unicat de vrere,
De cauză, de gînd și de îndeminare —
Pronunțate cu glas de aur
De vocile crescînde ale biruinței
Ce răzbat peste toate cîmpiile,
Apele și Carpații noștri la unison acum
Și perpetuu pe acest pămînt de glorii !

HORVATH DEZIDERIU

65 de ani de la făurirea statului naţional unitar român

1 Decembrie 1918 — clipa de vibraţie a unui popor

Unirea, visul de secole al poporului român, idealul înfăptuit de Mihai Viteazul, pentru o clipă de glorie şi de strălucire, gîndul obsesiv din conştiinţele lui Avram Iancu, Samuil Micu, Gheorghe Şincai, Gheorghe Lazăr, George Bariţiu, Simion Bărnuţiu, idealul pentru care au luptat cu sacrificiu de sine şi dăruire absolută memoraniştii, dorinţa şi speranţa înflăcărată a tuturor românilor de dincolo şi de dincoace de Carpaţi avea să prindă chip, avea să se transforme în realitate fericită şi palpabilă la 1 Decembrie 1918.

La data de 7/20 noiembrie 1918, Marele Sfat al naţiunii române din Ungaria şi Transilvania, sub semnătura preşedintelui dr. Ştefan Cicio Pop şi a secretarului dr. Gheorghe Crişan, dădea publicităţii textul convocării Adunării Naţionale de la Alba Iulia. Ziua era fixată — 1 decembrie.

CONVOCARE

Istoria ne cheamă la fapte. Mersul irezistibil al civilizaţiunii omeneşti a scos şi neamul nostru românesc din întunericul robiei la lumina cunoştinţei de sine. Ne-am trezit din somnul de moarte şi vrem să trăim alături de celelalte naţiuni ale lumii, liberi şi independenţi. În numele dreptăţii eterne şi al principiului liberei dispoziţiuni a naţiunilor, principiu consacrat acum prin evoluţiunea istoriei, naţiunea română din Ungaria şi Transilvania vrea să-şi hotărască însăşi soarta sa de acum înainte. Toate neamurile din prejma noastră şi-au determinat viitorul prin rezoluţiuni în conformitate cu sufletul lor naţional. E rîndul nostru acum. Naţiunea română din Ungaria şi Transilvania are să-şi spună cuvîntul său hotărîtor asupra sorţii sale şi acest cuvînt va fi respectat de lumea întreagă, el este chiar aşteptat, pentru ca la gurile Dunării şi pe drumul larg, unde comunică pulsul vieţii economice între Apus şi Răsărit, să se poată înfăptui ordinea, şi neamurilor prejmuitoare să li se procure tihna trebuitoare la munca binecuvîntată spre desăvîrşirea umană. În scopul acesta convocăm: ADUNAREA NAŢIONALĂ a naţiunii române din Ungaria şi Transilvania la ALBA-IULIA, cetatea istorică a neamului nostru, pe ziua de duminică 18 NOIEMBRIE v./1 DECEMBRIE st. n., o.c. LA ORELE 10 a.m. Sîntem convinşi că, afară de cei care vor reprezenta în chipul arătat mai sus toate păturile sociale ale naţiunii noastre la această istorică adunare, unde se va hotărî soarta neamului nostru poate pentru vecie, se va prezenta însuşi poporul românesc în număr vrednic de cauza mare şi sfîntă.

Pregătirea Marii Adunări Naţionale Constituante a românilor de la Alba Iulia

Marea Adunare Naţională era un simbol al afirmării hotărîtoare a poporului român de a-şi decide singur soarta. Ea reprezenta deopotrivă toate clasele şi păturile sociale, era însuşi glasul democraţiei, glasul afirmării voinţei întregului popor. Consiliul Naţional Român din Oraştie popularizînd prin ziarul „Libertatea" convocarea Marii Adunări, scria:

„Această adunare este chemată să hotărască asupra sorţii neamului nostru şi să exprime voinţa nestrămutată a naţiunii române, care pretinde sus şi tare unirea naţională. Fraţilor, pentru ca adunarea aceasta să fie cît se poate de impozantă, datori sîntem a ne îngriji ca prin numărul participanţilor să dovedim lumii întregi că poporul român este una şi că toţi împreună pretindem sus şi tare formarea statului naţional român unitar şi puternic".

Ziarul lugojean Drapelul sublinia: „La Alba-Iulia se va începe un nou capitol al istoriei noastre naţionale româneşti. Iar conţinutul acestui capitol va fi dat prin vrednicia celor de faţă şi a urmaşilor noştri... Ne vom gîndi la noi, la urmaşii noştri, la drepturile noastre, la libertatea noastră. Ne vom spune voinţa nestrămutată aşa cum s-a oţelit aceasta în cursul veacurilor de grea cumpănă... Dar n-avem să ne gîndim numai la noi. N-avem să cădem în păcatele acelora de sub al căror jug scăpăm acum. Sîntem datori în aceste zile mari să ne gîndim şi la cetăţenii noştri de altă limbă şi de altă lege, care de aici înainte vor fi chemaţi să împartă cu noi binele şi răul. În aceste momente sîntem datori a cîştiga deplina încredere a acestor concetăţeni ai noştri care privesc astăzi la noi cu teamă şi nedumerire. Chemaţi sîntem să le dovedim prin fapte că n-au de ce să se teamă de noi, pentru că libertatea noastră n-are să însemne pentru ei sclavie, ci, din contră, libertate ca şi pentru noi... Noi acum avem să dovedim că lupta noastră a fost izvorîtă din porniri generoase şi nu din poftа brutală a schimba rolurile spre a deveni din împilaţi împilatori, din opriţi opresori pentru că, dacă am face aceasta, ne-am lipsi pe noi înşine şi existenţa noastră naţională de baza morală".

De îndată ce s-a făcut publică data Marii Adunări au început pregătirile febrile în toate colţurile Transilvaniei şi Banatului. Un contemporan al vremii scria „nu cred că vreodată în istoria ţărilor să se fi cunoscut un mai pronunţat dor de unire". Din toate colţurile ţării, ignorînd greutăţile, lăsînd la o parte orice problemă personală, românii „neprecupeţind nici o jertfă, alergau la Alba-Iulia pentru a-şi exprima răspicat şi hotărît că vor unirea pe vecie cu ţara mamă."

Acel entuziasm al pregătirii Marii Uniri

Ziarele vremii, tinerimea română, studenţimea universitară, tot poporul aştepta clipa cea mare cu deplină responsabilitate civică şi patriotică. Iată cîteva fragmente edificatoare pentru atmosfera de entuziasm care a premers ziua de 1 Decembrie:

Din Apelul redactat de studentul Laurenţiu Luca, la Arad exprimînd punctul de vedere al studenţimii:

„Marele Sfat al naţiunii române ne cheamă să ne spunem cuvîntul prin doi delegaţi ai noştri la Adunarea Naţională convocată la Alba Iulia. Chemarea ne găseşte răsfiraţi pe la vetrele părinteşti, unde am plecat minaţi de dragoste şi datoria pe care o avem faţă de neamul românesc. Cu vigurozitatea tinereţii să dăm tot sprijinul Marelui Sfat al naţiunii române pentru realizarea idealului nostru: unirea tuturor românilor".

Din ziarul „Unirea", din 28 noiembrie 1918.

„Veniţi cu toţii la Marea Adunare naţională care se va ţine la 1 decembrie în Bălgradul lui Mihai Viteazul. Veniţi cu miile şi zecile de mii! Lăsaţi pe o zi grijile voastre acasă, căci în această zi vom pune temelia unui viitor bun şi fericit pentru întreg neamul nostru românesc. E ziua cînd noi, românii, să spunem pe faţă înaintea popoarelor lumii că ce voim. Veniţi să dăm răspunsul! Ochii tuturor popoarelor lumii sînt aţintiţi asupra noastră. În Alba-Iulia vor fi împreună cu voi toţi fiii aleşi ai neamului nostru. E ziua cînd se va hotărî asupra sorţii noastre pentru o veşnicie. Veniţi şi juraţi că nedespărţiţi vom fi şi uniţi rămînem de aci înainte cu fraţii noştri de pe tot cuprinsul pămîntului românesc sub noua şi nedespărţita cîrmuire, aşa după cum au spus-o de curînd aleşii noştri, într-o scrisoare adresată popoarelor lumii".

„Încununare a aspiraţiilor de veacuri ale poporului român pentru eliberarea naţională, rezultat al luptei duse de cele mai înaintate forţe social-politice ale vremii — în cadrul cărora un rol hotărîtor l-au avut masele populare — Unirea din 1918 a reprezentat o adevărată piatră de hotar în dezvoltarea României moderne."

NICOLAE CEAUŞESCU

Maselе populare, muncitorii în frunte cu activiştii P.S.D. militau deopotrivă pentru eliberarea naţională şi socială, idealul unirii era legat de idealul înfăptuirii unei republici democratice. Ţăranii sperau că realizarea unirii va aduce cu sine şi scuturarea jugului anacronic, obţinerea mult visatului pămînt, libertăţi democratice. Intelectualii cu vederi progresiste, cum erau de pildă Emil Isac, Traian Vuia se pronunţau pentru realizarea unui stat unitar român aşezat pe baze democratice.

Pentru alegerea delegaţilor la Marea Adunare naţională de la Alba Iulia, populaţia română, organizată în consilii naţionale locale, a convocat adunări populare în care toată obştea românească îşi alegea delegaţii.

„Plugari şi muncitori români care au împlinit 24 de ani locuiţă stabilă în Mintia sînt invitaţi prin aceasta a se întruni duminică 24 nov. a.c. cu scopul de a alege delegaţi pentru Adunarea generală naţională ce se va ţine la Alba-Iulia" se spune, de pildă, în convocatorul consiliului naţional din această comună. Este doar un exemplu. Peste tot în Transilvania şi Banat poporul era chemat să-şi aleagă delegaţii, purtătorii de cuvînt la Marea Adunare.

Elocvente prin conţinutul lor, mandatele date participanţilor la Marea Adunare (**credenţionale, procese-verbale, împuterniciri**) purtau mii de semnături, reflectau hotărîrea necondiţionată a populaţiei româneşti de a decide singură asupra sorţii sale. Iată doar un exemplu decupat din adresa **„Către măritul Congres naţional român Alba-Iulia"** aparţinînd biroului Adunării generale a poporului român din Ţinţari (jud. Făgăraş):

„„Marea Adunare obşteacă cu mare însufleţire au ales ca reprezentant al său la mărita Adunare naţională română care se va ţine duminică, în 1 decembrie a.c. la Alba-Iulia, pe Ilarie Gonţea din localitate, obligîndu-l cu necondiţional să se prezinte acolo încă sîmbătă pe 30 şi în numele celor 2 800 de suflete române care locuiesc în această comună românească, să declare dorinţa noastră nestrămutată de a ne alipi României şi prin aceasta a contribui la unirea tuturor românilor într-un singur stat naţional şi independent".

Din „Hotărîrea noastră" întărită cu 766 de semnături, obştea poporului român din comuna Hărman, Braşov „din îndemn propriu şi fără nici o silă sau ademenire din vreo parte" îşi exprima dorinţa fierbinte ce însufleţea inima fiecărui român, declarînd că voinţa sa nestrămutată este de a fi alăturaţi împreună cu teritoriile pe care locuiesc românii: **„În această hotărîre a noastră** — declarau locuitorii din Hărman — **aşternem tot ce au dorit strămoşii noştri, tot ce ne încălzeşte pe noi cei de faţă şi tot ce va înălţa pururea pe fiii şi nepoţii noştri".**

Nenumărate au fost articolele de presă care proslăveau momentele înălţătoare ale conştiinţei naţionale a poporului român. Astfel, în **„Glasul Ardealului"** din Braşov, Ilie Cristea, într-unul din articolele destinate reliefării creşterii conştiinţei naţionale şi a afirmării poporului român asuprit pe drumul libertăţii, şi progresului, exclama:

„Nu mai este un secret pentru nimeni că Adunarea de la Alba Iulia va desfiinţa pentru vecie barierele, pe care mîini străine le ridicase între noi. N-avem nevoie să ne-o spunem unul altuia; e destul să ne privim în ochi pentru ca să ne convingem că ceasul a sosit. Cuvîntul, păstrat pînă acum în cutele cele mai adînci ale sufletului, se va rosti unanim, măreţ şi nestrămutat. Unirea noastră va fi indiscutabilă".

Şi a bătut ceasul Unirii

Planul desfăşurării concrete a adunării, conceput şi aprobat de Consiliul naţional central a fost pregătit în amănunţime de dr. I.C. Pop şi de căpitanul Fl. Medrea. Acesta din urmă a început încă din 15 noiembrie 1918 „luarea măsurilor în vederea ţinerii Adunării naţionale". Măsurile se refereau la organizarea propagandei, asigurării circulaţiei, încartiruirii, alimentaţiei, ordinii şi siguranţei adunării naţionale. Problemele de propagandă i-au revenit lui Ştefan Cicio Pop iar cele de încartiruire şi siguranţă au fost rezolvate pe tot teritoriul judeţului Alba de gărzile naţionale române. S-a asigurat paza gărilor, a podurilor, tunelelor, şoselelor, a punctelor principale. Măsurile de pază şi siguranţă au fost luate cu două zile înainte de ziua adunării. Ele au constat în următoarele — siguranţa în oraş, siguranţa în cetate, asigurarea circulaţiei, asigurarea adunării pe cîmpia Albei-Iulii.

Începînd din ziua de 27 noiembrie, la Alba au început să sosească neîntrerupt delegaţii la Marea Adunare. Trenurile erau împodobite cu mlădiţe de brad, cu drapelele naţionale. Erau intonate cîntecele Unirii — **„Deşteaptă-te române!", „Pe-al nostru steag e scris unire!", „Trecem batalioane!", „Hai să dăm mînă cu mînă!", „Mîndri şi veseli vin derobanţii!", „Ardealul ne cheamă!".**

Au sosit la Alba Iulia 1 228 de delegaţi aleşi în circumscripţiile electorale din toate judeţele Transilvaniei, cît şi delegaţi ai tuturor organizaţiilor politice, economice, culturale, religioase, militare şi sportive româneşti de pe întreg teritoriul Transilvaniei. Erau acolo numeroşi oameni politici, fruntaşi ai mişcării naţionale printre care George Pop de Băseşti, Ştefan Cicio Pop, Vasile Goldiş, Alex. Vaida Voievod, Ioan Suciu, dr. Petru Groza, Emil Petrovici, Ioan Vidu, Emil Bologa, reprezentanţi ai social democraţiei, reprezentînd peste 70 000 de muncitori organizaţi. Printre aceştia se numărau Ion Flueraş, Ion Mihuţ, Tiron Albani, Iosif Jumanca, Enea Grapini, Emil Isac, Basil Surdu, Iosif Receanu, Petre Bernau, Zaharia Pop, Iosif Ilie.

În afară de delegaţii aleşi să exprime punctul de vedere al poporului în sala Adunării, pe Cîmpia Albei Iulii au venit moţii şi locuitorii satelor din Cîmpia Transilvaniei, românii din Careş şi din Satu-Mare, trimişii Văii Someşului, şi-ai Bistriţei, floarea Banatului şi locuitorii Sibiului şi Făgăraşului, peste 100 000 de oameni, sosiţi acolo spre a exprima glasul Transilvaniei întregi.

O mulţime de steaguri tricolore

În dimineaţa zilei de 1 Decembrie cădeau fulgi de zăpadă, o pală de nea se lăsase peste Alba Iulia, învăluind oraşul ticsit de lume, de la gară pînă în vîrful cetăţii. Şi tot mai soseau căruţe ticsite, tot mai soseau trenuri, călăreţi şi oameni veniţi pe jos, cine ştie din ce colţ ardelean.

„O mulţime de steaguri tricolore, o mare de steaguri tricolore era acolo. Nici nu ştiu de unde au putut ieşi toate steagurile acelea..." spune acum, la cei 92 de ani ai săi, unul din delegaţii la Adunare, Traian Cavassi, conducătorul delegaţiei plasei Satu-Mare.

Marea Adunare constituantă a românilor din Transilvania, Banat şi părţile ungurene a fost deschisă pe la orele 10 de dr. I. Cicio Pop ca preşedinte al Consiliului Naţional Român Central.

în mîinile naţiunii române. Acum, voi, reprezentanţi ai poporului, sînteţi chemaţi să vă spuneţi cuvîntul. Venim înaintea voastră ţinînd cont de mandatul nostru şi declarăm că poporul românesc este matur, îşi cunoaşte chemarea sublimă în lumea civilizată.

După raportul „Comisiunii de verificare", se aleg preşedintele şi vicepreşedinţii Adunării. Întîmpinat cu urale şi cu respectul şi preţuirea de care s-a bucurat în epocă, ia cuvîntul tribunul memorandist George Pop de Băseşti, preşedintele Adunării:

PREA IUBIŢII MEI!

Naţiunea română la toate evenimentele mari istorice, în trecut şi astfel şi astăzi, s-a adunat pentru a decide asupra sorţii sale...

Duşmanii seculari, care ne-au ţinut veacuri de-a rîndul în lanţuri fizice, ne-au ţinut pînă ieri, înfăşurîţi sufleteşte, înăbuşind cu brutalitate toate manifestările sufletului românesc dornic de libertate şi cultură naţională.

Lanţurile acestei robii sîntem chemaţi, fraţilor, să le dezrăbim astăzi, în această Mare Adunare Naţională, a tuturor românilor din Ungaria şi Transilvania, aici, pe pămîntul stropit cu sîngele martirilor Horea şi Crişan.

Vrem să zdrobim lanţurile robiei noastre sufleteşti, prin realizarea marelui vis al lui Mihai Viteazul, unirea tuturor celor de-o limbă şi de-o lege, într-un singur şi nedespărţit stat românesc.

Declar Adunarea Naţională a tuturor românilor din Ungaria şi Transilvania deschisă.

Impresionantă a fost cuvîntarea lui Iosif Jumanca, purtătorul de cuvînt al reprezentanţilor muncitorimii române din Transilvania şi Banat:

PREA CINSTITĂ ADUNARE NAŢIONALĂ

...Astăzi e vorba de libertatea, de posibilitatea dezvoltării în viitor a culturii româneşti şi astăzi venim şi noi aici, adevăraţii reprezentanţi ai muncitorimii române din Ungaria, Transilvania şi Banat, venim să ne declarăm în faţa preacinstitei adunări, să declarăm în faţa întregii lumi că vrem unirea tuturor românilor.

O vrem şi sîntem gata a lupta cu toate mijloacele pentru înfăptuirea şi pentru apărarea ei.

Vasile Goldiş a dat apoi citire proiectului de Rezoluţie care cuprindea hotărîrile de la Alba-Iulia, decizia de nestrămutat a Unirii Transilvaniei şi Banatului cu ţara mamă.

Preşedintele Gh. Pop de Băseşti puse întrebarea **„Adunarea naţională doreşte oare ca rezoluţiunea propusă de Vasile Goldiş să fie supusă în bloc aprecierii?** Sala răspunse într-un suflu de unanimitate şi de entuziasm: **„Cerem să fie în întregimea ei supusă adunării".**

Preşedintele se ridică apoi de pe scaunul prezidenţial şi pune întrebarea **„Primeşte onorata Adunare rezoluţiunea propusă de d-l Goldiş în întregimea ei?"**

Adunarea izbucni în aprobări unanime: **„Primim! Primim!"** Adeziunea adunării s-a exprimat în aplauze frenetice minute în şir. Apoi, într-o atmosferă solemnă, Gh. Pop de Băseşti anunţă — **„Adunarea naţională a poporului român din Transilvania, Banat şi părţile ungurene a primit rezoluţiunea prezentată prin Vasile Goldiş în întregimea ei şi astfel unirea acestei provincii româneşti cu ţara mamă".**

Deşteaptă-te române!

S-a trecut apoi la propuneri pentru Marele Sfat naţional, compus din 250 de membri, organul propriu al adunării care să conducă treburile proprii administrative şi judiciare. Întreaga adunare a intonat imnul naţional „Deşteaptă-te, române". Şedinţa a fost ridicată spre a fi aduse la cunoştinţa mulţimilor adunate pe Cîmpia Cetăţii hotărîrile Adunării.

Un contemporan, referindu-se la măreţia zilelor Marii Adunări naţionale, scria: **„Generaţiile care au să vie după noi vor pricepe ele oare agitaţia înălţătoare a acestor zile istorice? Oricît de fidel au să vorbească cronicele zilelor noastre, nu vor putea reda niciodată tot entuziasmul de care era cuprinsă toată românimea. Trăim clipe care ni se par perle şi am vrea să le eternizăm pentru toate timpurile ce au să vie."**

Rod al luptei de secole a poporului român, Unirea Transilvaniei cu ţara mamă a însemnat o clipă de glorie, o clipă de măreţie în istoria poporului nostru. Unirea din sufleteţ, din inimi, din cugete, a străbătut ca un fir de foc timpul. Momentul de la 1 Decembrie, acea zi de iarnă înfiorată de emoţie patriotică.

Unirea pronunţată la Alba Iulia s-a întărit cu unirea pronunţată în toate colţurile pămîntului ardelenesc. Aproape că nu a fost sat, localitate, centru de plasă, comună în care la orele zece ale acelei duminici de decembrie clopotele să nu fi vestit începutul Adunării, ţăranii adunaţi să nu fi ascultat cu lacrimi în ochi bucuria acelei mari înfăptuiri. Serbările acelea se terminau cu urale, cu reînnoirea jurămîntului sub tricolorul naţional — serbări de o înălţătoare frumuseţe.

Sărbătorim acest măreţ moment al istoriei patriei deplin conştienţi de substanţa lui, de profunzimea fiecărui gest, de patriotismul înalt, de conştiinţa patriotică, naţională şi revoluţionară care l-au generat. Impresionaţi şi copleşiţi, în tinereţea noastră derulată limpede şi datorită acestui mare moment de patriotism. Şi decişi să-l apărăm cu puterile şi cugetele noastre.

Pagină realizată de C. LORINŢIU

ONORATĂ ADUNARE GENERALĂ NAŢIONALĂ

Marele Sfat Naţional a hotărît în şedinţa din 7/20 noiembrie să convoace Adunarea Naţională a naţiunii române din Ardeal, Banat şi Ţara Ungurească. Locul cel mai potrivit pentru această adunare este Alba Iulia, această Mecă a românismului, unde zac moaştele celor mai mari martiri ai noştri: Horea, Cloşca şi Crişan, loc sfînt pentru întreaga suflare românească. Fraţilor, acestea sînt momente înălţătoare, istorice şi cine ar putea găsi cuvinte care să zugrăvească tablourile ce le vedem şi interpreta sentimentele ce le avem?

...Consiliul Naţional Român şi-a îndeplinit chemarea sa faţă de naţiunea română. El îşi depune mandatul

„Vrem să ne unim cu ţara"
ION GRIGORE

„Marea Unire 1918"
GETA MERMEZE

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale
General de armată ANDRÉ KOLINGBA
Președintele Comitetului Militar de Redresare Națională, șef al statului
BANGUI

La cea de-a XXV-a aniversare a proclamării Republicii Centrafricane vă adresez calde felicitări și îmi exprim convingerea că raporturile de prietenie și conlucrare dintre România și Republica Centrafricană se vor dezvolta tot mai mult în interesul popoarelor noastre, al păcii și colaborării internaționale.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

REPUBLICA CENTRAFRICANĂ
Preocupări economice

Poporul Republicii Centrafricane sărbătorește astăzi un sfert de secol de la proclamarea republicii, moment de referință în lupta pentru consolidarea independenței naționale și înscrierea țării pe coordonatele dezvoltării de sine stătătoare. Rezultat al unei lupte îndelungate împotriva dominației străine, evenimentele de la 1 decembrie 1958 au marcat apusul dominației coloniale, deschizînd calea unor prefaceri innoitoare în toate sferele vieții economico-sociale. Pe baza unei politici de largă valorificare în interes național a resurselor materiale și umane, de dezvoltare armonioasă a sectoarelor de bază ale economiei, au fost construite în ultimii ani peste 120 de obiective economice printre care numeroase fabrici de textile și tricotaje, de asamblare a aparatelor de radio, o uzină de innobilare a minereurilor de uraniu și numeroase unități ale industriei alimentare, concentrate îndeosebi în orașul Bangui — capitala țării. Eforturi constante se depun și pentru asigurarea unor resurse energetice. În acest scop s-a trecut la amenajarea cataractelor fluviului Oubangui care va furniza energia electrică necesară noilor unități economice.

Poziția geografică a Republicii Centrafricane, prin excelență continentală, a impus elaborarea unor proiecte de dezvoltare a transporturilor și căilor rutiere pentru a facilita valorificarea produselor autohtone pe piața externă. Printre măsurile politice importante luate în ultimii ani de autoritățile centrafricane se înscriu cele vizînd extinderea controlului statului asupra unităților de exploatare, prelucrare și valorificare a diamantelor, principala bogăție națională, precum și naționalizarea companiilor petroliere. Republica Centrafricană continuă să aibă o economie preponderent agrară, în care este ocupată aproximativ 90 la sută din populația activă. Cu toate inconvenientele ce decurg din faptul că circa 80 la sută din terenuri sînt neproductive, totuși pe suprafețe întinse se cultivă bumbac, cafea, arahide, banane și palmieri de ulei care reprezintă principalele articole în exportul țării. Concomitent, guvernul a adoptat o serie de măsuri privind dezvoltarea învățămîntului, asistenței sociale și administrației de stat.

Între România și Republica Centrafricană se dezvoltă relații de colaborare întemeiate pe stimă și respect reciproc. Contactele bilaterale la diferite niveluri, acordurile de cooperare în domeniul comercial și de colaborare tehnico-științifică au creat premisele dezvoltării la parametrii superiori a colaborării româno-centrafricane, în interesul ambelor țări și popoare, al cauzei păcii și înțelegerii în lume.

I. ALEXANDRU

Plenara Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport

Miercuri dimineața, a avut loc în Capitală Plenara Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport (C.N.E.F.S.).

La lucrări a participat tovarășul Ion Coman, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Au fost prezenți membri ai C.N.E.F.S., reprezentanți ai instituțiilor și organizațiilor centrale cu atribuții în domeniul sportului, președinți și membri ai federațiilor, ai cluburilor și consiliilor județene pentru educație fizică și sport, tehnicieni și sportivi fruntași, ziariști.

În spirit critic și autocritic a fost analizat stadiul de pregătire a loturilor olimpice și principalele direcții și măsuri în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite pentru Jocurile Olimpice din 1984, precum și desfășurarea ediției a III-a a competiției sportive naționale „Daciada" și măsurile care se impun pentru organizarea la un nivel superior a celei de-a 4-a ediții a competiției.

În încheierea lucrărilor, a luat cuvîntul tovarășul Ion Coman.

Participanții la plenară au adoptat, apoi, într-o atmosferă de puternic entuziasm, o telegramă adresată **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, în care se spune:

Întreg activul mișcării sportive, reunit în cadrul Plenarei Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, își îndreaptă gîndurile și recunoștința unanimă spre dumneavoastră, mult iubite tovarășe secretar general, cel ce vegheați neobosit asupra destinelor poporului nostru, asupra dezvoltării necontenite a scumpei noastre patrii — Republica Socialistă România.

În acest cadru larg, cu dimensiuni necunoscute în istoria poporului nostru, se înscrie și grija statornică pe care o manifestați față de dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului, pentru triumful sportului românesc pe toate meridianele globului. Ele sînt încă o dovadă elocventă a cutezanței cu care ne-ați obișnuit să gîndim și să acționăm în toate domeniile, a potențialului tineretului nostru educat în spiritul elanului revoluționar și al iubirii fierbinți pentru patria noastră socialistă.

În încheiere, dorim să vă asigurăm, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom acționa cu toată energia pentru obținerea de noi și importante succese ale sportului românesc, pe care le vom dărui gloriosului nostru partid, poporului pe care îl reprezentăm, că vom dezvolta neabătut spiritul de răspundere și vom întări necontenit climatul de muncă, ordine, disciplină, etică și corectitudine în întreaga mișcare sportivă, pentru ridicarea și pe această cale pe noi culmi a prestigiului de care se bucură scumpa noastră patrie în lumea întreagă.

TV

15,00 Telex. 15,05 Din marea carte a patriei. 15,20 Cîntec dulce românesc — melodii populare. 15,35 Sub tricolorul steag — emisiune de cîntece și versuri închinate Unirii.

În jurul orei 16,00 — Transmisiune directă: Adunarea omagială și spectacolul festiv din Capitală consacrate împlinirii a 65 de ani de la făurirea statului național unitar român.

20,00 Telejurnal (parțial color). 20,15 Cîntecul și poezia care ne-au însoțit istoria. Uniți în voință și crez. 20,50 O țară ca o inimă — film documentar TV. 21,20 Țară mîndră în sărbătoare. Muzică populară cu interpreți și grupuri folclorice de prestigiu. 22,00 Telejurnal (parțial color).

Vizita în țara noastră a delegației Organizației Tineretului din Tanzania

Delegația Organizației Tineretului din Tanzania, condusă de Muhammed Seif Khatib, membru al Comitetului Central al Partidului Revoluționar din Tanzania, secretar general al organizației de tineret, care efectuează o vizită pentru schimb de experiență în țara noastră, la invitația C.C. al U.T.C., a fost primită, miercuri, de tovarășul Miu Dobrescu, membru supleant al Comitetului Politic Executiv, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Cu acest prilej, au fost evocate bunele raporturi de colaborare, pe multiple planuri, dintre cele două țări, raporturi care se dezvoltă continuu pe baza convorbirilor și înțelegerilor convenite între tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășul Julius Nyerere, președinte al Partidului Revoluționar (Chama Cha Mapinduzi) din Tanzania, președintele Republicii Unite Tanzania.

★

În cadrul vizitei efectuate în țara noastră, delegația Organizației Tineretului din Tanzania a avut convorbiri la Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist și Ministerul Educației și Învățămîntului. Delegația a vizitat Școala centrală de pregătire a cadrelor U.T.C. de la Academia „Ștefan Gheorghiu", obiective economice, sociale, culturale și de învățămînt și s-a întîlnit cu tineri și cadre ale U.T.C., U.A.S.C.R. și ale Organizației Pionierilor din Capitală și județul Argeș.

Cu prilejul vizitei, a fost semnat un Program de colaborare între cele două organizații de tineret pe perioada 1984—1985.

AGENDA

La București au început, miercuri, lucrările celei de-a IX-a sesiuni a Comisiei mixte guvernamentale româno-pakistaneze de colaborare și cooperare economică și tehnico-științifică.

Cele două delegații, conduse de Gheorghe Caranfil, ministrul industriei chimice, și Ghulam Ishaq Khan, ministrul finanțelor, comerțului și afacerilor economice, analizează modul în care s-au înfăptuit prevederile precedentei sesiuni, căile de dezvoltare în continuare a relațiilor economice, a schimburilor comerciale dintre cele două țări.

În aceeași zi, oaspetele pakistanez a fost primit de Ion M. Nicolae, viceprim-ministru al guvernului. Au fost abordate aspecte privind stadiul actual al relațiilor economice dintre România și Pakistan, care se dezvoltă în spiritul celor convenite cu prilejul convorbirilor și întîlnirilor la nivel înalt, evidențiindu-se posibilitățile pe care le oferă economiile celor două țări pentru lărgirea și diversificarea colaborării și cooperării bilaterale.

★

Ministrul pakistanez a avut, de asemenea, o întrevedere cu Stefan Andrei, ministrul afacerilor externe, în cadrul căreia a fost relevată cu satisfacție evoluția pozitivă a relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și Pakistan. A fost exprimată, totodată, dorința reciprocă de extindere și diversificare a cooperării româno-pakistaneze pe multiple planuri și s-a procedat la un schimb de păreri cu privire la unele aspecte ale situației internaționale actuale.

La lucrările sesiunii și la întrevederi a luat parte Iqbal Hosain, ambasadorul Pakistanului în țara noastră.

Cu prilejul celei de-a VIII-a aniversări a proclamării Republicii Populare Benin, ambasadorul acestei țări la București, Paul Kpoffon, a oferit, miercuri, o recepție.

UNIRE ȘI UNITATE

(Urmare din pag. I)

cutezanță, patriotism înflăcărat și spirit revoluționar, ilustrate strălucit prin activitatea neobosită desfășurată în cei peste 50 de ani de luptă revoluționară închinată independenței patriei, fericirii și prosperității poporului român, salvgardării păcii, ne dinamizează eforturile, ne catalizează energiile, parcurgînd cu clarviziune noi și noi trepte, pe drumul înfloririi multilaterale a țării, al edificării societății socialiste și comuniste. În rîndul mărețelor victorii pe care socialismul le-a dat poporului român, unitatea moral-politică în jurul partidului, se situează în prim plan. În acest context rezolvarea revoluționară a problemei naționale oferă un exemplu concludent, un exemplu care pe bună dreptate a devenit un titlu de mindrie pentru România socialistă, pentru politica partidului nostru. Cu toții, toți fiii acestei țări, fără deosebire de naționalitate, trăim și muncim avînd aceleași drepturi și îndatoriri, răspunzînd cu elan și devotament chemărilor partidului, ale secretarului său general de a ne pune întreaga capacitate de muncă și energie creatoare în slujba patriei comune, a propășirii ei permanente. În limba muncii ne exprimăm indiferent că sîntem tineri sau mai vîrstnici, femei sau bărbați, țărani, muncitori, intelectuali, ne exprimăm așadar dragostea de țară, ne dovedim cu noi și noi argumente calitatea de comuniști, de revoluționari. Aceasta este marea lecție a unității unui întreg popor pe care o oferă viața de astăzi a poporului român, făuritor conștient al destinului său comunist.

Astăzi și aici, noi nu cunoaștem și nu avem altă datorie mai înaltă decît aceea de a ne servi patria, de a face totul pentru înflorirea, pentru consolidarea unității și libertății ei. Pășim pe un drum pe care îl cunoaștem foarte bine, avem obiective clare, știm ce avem de făcut. Cu tot ceea ce sîntem chemați să realizăm, înfăptuind obiectivele Congresului al XII-lea și Conferinței Naționale ale partidului, noi punem o temelie și mai trainică edificiului unității moral-politice și naționale a poporului nostru. La locul de muncă, fiecare în parte are răspunderea comunistă, patriotică de a face tot ceea ce depinde de el pentru binul mers al producției, al activității economico-sociale. Aceasta este cea mai bună dovadă a patriotismului său și semn al demnității cu care înțelege să-și arate recunoștința față de predecesori, față de toți aceia care cu jertfa și sacrificiul lor veacuri de-a rîndul s-au angajat în lupta grea și victorios încheiată prin făurirea statului național unitar român. Aceasta este una din cele mai concludente expresii ale destinului pe care ni l-am asumat în mod unanim și totodată ale participării active la realizarea lui, angajîndu-ne conștient și cu toată energia în înfăptuirea obiectivelor politicii partidului nostru, politică consacrată pe deplin binelui țării, prosperității noastre, a tuturora, afirmării ei libere și demne în lumea în care trăim.

Acum, la împlinirea a 6 decenii și jumătate de la Marea Unire este un prilej nimerit de a ne reînnoi fiecare legămîntul, de a ne sluji neabătut și în orice împrejurare țara, de a lupta fără preget, la locurile de muncă, pretutindeni, pentru a face din România socialistă o țară mereu mai bogată, mai fericită, țară a demnității, libertății, a păcii și progresului.

Economisirea energiei — o problemă a tuturor, la soluționarea căreia să contribuim cu toții!

ÎN RAMURILE CU CELE MAI MARI CONSUMURI SĂ SE REALIZEZE ȘI CELE MAI MARI ECONOMII

UN RAID EFECTUAT ÎN ACESTE ZILE ÎN MAI MULTE ÎNTREPRINDERI ALE CAPITALEI DEMONSTREAZĂ

Este pe deplin posibilă încadrarea strictă în noile cote de energie alocate

Un cumul de acțiuni organizatorice, tehnice și tehnologice se impun, acum, cînd toate unitățile economice trebuie să-și intensifice eforturile în vederea îndeplinirii sarcinilor de plan pentru anul care se încheie și totodată să acționeze pentru utilizarea cît mai judicioasă — și în cuantumul valorilor normate — a energiei electrice, a tuturor combustibililor. Aceasta presupune o mobilizare exemplară a tuturor oamenilor muncii, pentru respectarea tehnologiilor proiectate și aprobate, așa-numita disciplină tehnologică; în a utiliza mașinile și utilajele la capacitatea proiectată, scule și dispozitive de o tehnicitate înaltă. Colectivele de specialiști, maiștrii și inginerii, cadrele de conducere, muncitorii cu experiență trebuie să conceapă și să realizeze procese tehnologice, fluxuri tehnologice cu eficiență economică maximă, avînd în vedere soluțiile optime de utilizare rațională a energiei și combustibililor, a materiilor prime, a materialelor.

Preocupări de actualitate, cu aplicabilitate imediată dar și de perspectivă în economisirea energiei, preocupări ale tuturor oamenilor muncii, ale organizațiilor de partid, tineret și sindicat, am întîlnit, în aceste zile, în trei unități vecine din municipiul București: Întreprinderea de mecanică fină, Întreprinderea de pompe „Aversa" și Întreprinderea de prelucrare mase plastice.

La Întreprinderea de mecanică fină
PERFECȚIONĂRILE TEHNOLOGICE ÎȘI SPUN CUVÎNTUL

Gigant al industriei bucureștene, **Întreprinderea de mecanică fină** înscrie, pe perioada scursă de la începutul anului, un plus de 23 milioane lei la producția marfă vîndută și încasată. Un plus care vorbește de munca susținută a mii de oameni ai muncii, a tinerilor din această unitate. Condițiile însă în care a fost posibilă o astfel de realizare au îmbinat eforturi pe diferite planuri și îndeosebi în cel al înscrierii continue de economii la energie electrică și combustibili.

În urma recentei ședințe comune a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat și guvernului, în care s-au cerut acțiuni imediate, severe de reducere a consumului de energie, 96 de electricieni au trecut la o acțiune de „masă" de **înlocuire a iluminatului general cu cel local, la fiecare utilaj în parte și acesta în limita timpului cît se reglează mașina.** Odată cu pornirea mașinii, fiind vorba de utilaje automatizate, se renunță și la iluminatul local. Măsură simplă, dar cu efecte imediate și consistente: **reducerea cu 80 la sută a consumului datorat iluminatului.** Dar preocupările privind utilizarea rațională a energiei, aici, la I.M.F., nu sînt sporadice. S-au întreprins acțiuni de redistribuire a forței de muncă și proceselor tehnologice pe schimburi, ținîndu-se cont de sectoarele cu foc continuu — atelierul de galvanizare scule diamantate și secția plăcuțe din materiale sinterizate. Au fost traduse în fapt o serie de măsuri de încărcare la maxim a utilajelor, de menținere în funcțiune în regim automat a mașinilor, fiind **instalate dispozitive de automatizare a bateriei de condensatoare pentru compensarea factorului de putere.** Dar meritorii sînt aici și **acțiunile de economisire a combustibililor convenționali.** Bilanțul întocmit pe perioada ce a trecut din acest an, relevă, pe lîngă economisirile de energie electrică — peste 960 MWH față de norme și peste 180 MWH față de cotele aprobate — și un nivel ridicat al **economiilor realizate la combustibili convenționali** (gaze naturale, energie termică s.a.): **circa 300 t.c.c.**

Vă prezentăm doar trei dintre realizările ce pot fi extinse în orice altă întreprindere de profil.

● UTILIZAREA RECUPERATOARELOR **în treapta I pentru cuptoarele cu forjă și topit cu metale neferoase,** cu o eficiență de 80 t.c.c. pe an, adică, în echivalent, 69 mii mc de gaze naturale!

● RECUPERAREA CONDENSULUI **de la centrala termică, în totalitate, folosindu-l ca apă de adaos în cazan — ceea ce înseamnă** O ECONOMIE DE 92 T.C.C. ÎNTR-UN AN!

● UTILIZAREA ENERGIEI SOLARE. **560 de captatori solari cu o suprafață de 1 176 mp, instalați pe clădirea întreprinderii, cu o capacitate de stocare de 52 mii litri, conduc la** reducerea consumului de energie termică din rețeaua urbană cu 380 Gcal, adică echivalentul a 54 t.c.c.!

La Întreprinderea de pompe „Aversa"
ZI DE ZI, COMISIILE ENERGETICE ÎN ACȚIUNE

„S-au reactivat comisiile energetice atît la nivelul întreprinderii, cît și la nivelul secțiilor — ne spunea inginerul **Cristea Ianegic**, șef al biroului mecano-energetic al **Întreprinderii de pompe „Aversa".** Zilnic, aceste comisii analizează încadrarea întreprinderii în cotele de energie și combustibil, corelează sarcinile de plan cu cotele existente. Membrii comisiilor, dar nu numai ei, caută noi surse de reducere a consumurilor de energie și acționează prompt și chiar sancționează cînd se constată nereguli". **Pe prim plan, au fost puse măsurile organizatorice, de încărcare în proporție de 40 la sută a schimburilor III și I și de utilizare intensivă a unor consumatori importanți.** Consecințe imediate, spre exemplu: scoaterea din funcțiune a unui cuptor de elaborare a fontei, a unor cuptoare de tratament termic. Iar restricțiile în ce privește consumul de energie, în valori de pînă la 30—35 la sută din nivelul aprobat al puterilor, așa-numitele transe de reduceri, aplicate pentru orele 6—22, au fost posibile și prin **transferarea în schimbul de noapte a unor întregi linii tehnologice** (formare și turnare), prin reducerea severă a iluminatului general.

„Ceea ce este demn de consemnat, ne spune interlocutorul nostru, este că oamenii muncii din întreprinderea noastră au înțeles cît de importantă este lupta pentru economisirea energiei și combustibililor și, nu o dată, au răspuns chiar prin sacrificii la acțiunile ce se impuneau. Numai astfel **am putut să ne situăm cu aproape 300 MWH în luna aceasta — noiembrie — sub nivelul consumului lunii precedente".**

La Întreprinderea de prelucrare a maselor plastice
DEPĂȘIRI DE PLAN, CU MINIM DE CONSUM ENERGETIC

Petre Vornicu, inginerul șef al **Întreprinderii de prelucrare a maselor plastice**, ne-a prezentat **trei direcții prioritare de reducere a consumurilor. În primul rînd, au fost diminuate drastic consumurile de energie electrică pentru activitățile indirect productive;** cele destinate iluminatului exterior. **În paralel, s-au întreprins acțiuni de natură tehnică și tehnologică,** punctîndu-se îndeosebi asupra creșterii randamentului utilajelor și utilizării acestora la capacitățile de producție proiectate. În paranteză fie spus, cu toate că ni s-a părut edificator ca mod de a privi aspectele încadrării în consumurile normate, inginerul șef al întreprinderii poseda grafice și tabele asupra fiecărui utilaj și produs din întreprindere, cu consumurile de energie electrică funcție de produse și numărul acestora — interpretarea datelor din tabele ducînd la concluzii privind încărcarea mașinilor cu anumite repere și, inevitabil, la înregistrarea unor economii la consumurile energetice, prin utilizarea optimă a utilajelor. **Al treilea grup de măsuri sînt cele organizatorice,** nu mai puțin importante, nu mai puțin eficiente. Ca și la celelalte unități economice din zona Obor, la I.P.M.P. s-a trecut la nivelarea consumului energetic în cele trei schimburi. Consumatorii de mare capacitate și care nu necesitau o perioadă de preîncălzire, cum sînt morile, sînt puși în funcțiune în schimbul III, iar cuptoarele de pachetizare sînt pornite numai noaptea și numai după ce s-a stocat o cantitate de repere care să-i încarce capacitatea la maxim.

„Toate aceste măsuri pe care le-am pus în aplicare și care au dat rezultatele scontate și consemnate fizic în bilanțuri, prin situarea permanentă a consumurilor energetice sub nivelurile aprobate, ne spunea **Gabriel Herea**, secretar al Comitetului U.T.C. pe întreprindere, trebuie văzute însă și prin prisma îndeplinirii integrale a sarcinilor de producție". Noi, am spune, **mai ales** prin prisma acestor realizări: 105,6 la sută la producția marfă; 109,6 la sută la producția netă; 112,1 la sută la producția marfă vîndută și încasată; un nivel al productivității muncii de peste 107 la sută și realizarea planului la export în proporție de 109,3 la sută, pe perioada lunilor scurse din acest an. Sînt depășiri substanțiale ale cifrelor de plan ce au necesitat, ca atare, consumuri suplimentare de energie. Or, colectivul întreprinderii, muncitori și specialiști, organizațiile de partid și de tineret au știut acționa, s-au mobilizat în așa fel ca împlinirile producției fizice să se conjuge, conform imperativelor actuale perioade, cu substanțiale economii de energie electrică.

Grupaj realizat de EMERIC SZEKELY

Măsuri care au condus la rezultate imediate

LA ÎNTREPRINDEREA DE MECANICĂ FINĂ

- asigurarea iluminatului local și numai pentru reglaje;
- încărcarea schimburilor I și îndeosebi III cu utilaje mari consumatoare de energie:
- înlocuiri de vopsele ce nu necesită uscare în cuptoare;
- înlocuirea aerotermelor cu corpuri statice de încălzit;
- introducerea luminatoarelor și dublarea geamurilor.

LA ÎNTREPRINDEREA DE POMPE „AVERSA"

- folosirea intensivă a unor mari consumatori de energie pe seama întreruperii funcționării altor utilaje asemănătoare;
- redistribuirea forței de muncă din schimbul II în schimburile I și III;
- transferul în schimbul III al liniilor tehnologice de formare și turnare;
- reducerea iluminatului general cu 60 la sută.

LA ÎNTREPRINDEREA DE PRELUCRARE MASE PLASTICE

- reducerea severă a iluminatului pentru activități indirect productive, a iluminatului exterior;
- încărcarea superioară a utilajelor, utilizarea acestora cu randament înalt;
- punerea în funcțiune a utilajelor ce nu necesită încălzire la pornire în afara orelor de vîrf de consum energetic;
- înlocuirea lămpilor cu vapori de mercur cu tuburi fluorescente.

Consumuri energetice sub cotele aprobate

Aplicînd măsuri complexe de reducere a consumurilor de energie, în ultimele 6 zile, au fost înregistrate consumuri medii sub cotele alocate:

	I.M.F.	I. P. „Aversa"	I.P.M.P.
cota zilnică aprobată	42,5 MWh	80,46 MWh	58,96 MWh
CONSUM mediu zilnic	40,05 MWh	76,77 MWH	49,3 MWh
economii medii zilnice	2,45 MWh	3,69 MWh	9,66 MWh

Economiile zilnice echivalează, fiecare în parte, pentru cele trei întreprinderi cu:

La Întreprinderea de mecanică fină
- **consumul secției de carburi metalice sinterizate într-un schimb sau**
- **consumul atelierului diamante o zi sau**
- **consumul energetic al atelierului de strungărie fină timp de 2 zile**

La Întreprinderea de pompe „Aversa"
- **funcționarea unui cuptor electric cu inducție timp de 7 ore sau**
- **12 ore de activitate a unei secții de prelucrare montaj sau**
- **asigurarea iluminatului necesar producției timp de 20 zile**

La Întreprinderea de prelucrare a maselor plastice
- **consumul liniei de malaxare-granulare timp de 3 zile sau**
- **asigurarea funcționării timp de 10 zile a unei linii de extrudare polietilenă sau**
- **asigurarea energiei necesare activității atelierului de injecție grea timp de 9 zile**

CINE SÎNT RISIPITORII?

Aflăm de la Dispeceratul energetic național

Dacă în ziarul de ieri remarcam cu satisfacție faptul că numărul unităților care continuă să depășească repartiția zilnică de energie electrică este în scădere vizibilă, iată că marți, 29 noiembrie, numărul depășitorilor crește îngrijorător. Mai mult decît atît, depășirile maxime înregistrate sînt și ele mult mai mari decît cele din zilele anterioare, ele atingînd **550 MWh la Combinatul petrochimic Teleajen și 334 MWh la Combinatul siderurgic Hunedoara.** Dar, desigur, nu sînt neglijabile nici depășirile realizate de: **Combinatul de oțeluri speciale Tîrgoviște — 229 MWh; ● Întreprinderea „Tractorul" Brașov — 171 MWh; ● Întreprinderea de autocamioane Brașov — 126 MWh; ● Tracțiune electrică feroviară Brașov — 116 MWh; ● Combinatul de lianți și azbociment Hoghiz — 94 MWh; ● Trustul petrolului Bolintin — 88 MWh; ● Șantierul naval Galați — 85 MWh; ● Combinatul de lianți și azbociment Fieni — 82 MWh; ● Tracțiune electrică feroviară — Bacău — 74 MWh; ● Întreprinderea de produse cărbunoase Slatina — 62 MWh; ● Combinatul de lianți și azbociment Medgidia — 62 MWh; ● Combinatul de îngrășăminte chimice Slobozia — 59 MWh; ● Întreprinderea rulmenți Arad — 56 MWh; ● Întreprinderea de utilaj petrolier — 45 MWh; ● Întreprinderea de mașini grele București — 39 MWh.**

Mai mulți dintre aceștia se numără și între cei care au depășit repartiția stabilită pentru zilele precedente, după cum, aspect lăudabil, mulți alții nu mai figurează printre depășitori, ceea ce demonstrează clar că acolo unde s-au manifestat preocupări reale, unde s-a acționat cu operativitate s-a reușit încadrarea în repartițiile actuale. Printre păguboșii și păgubitorii **consecvenți** se numără **Combinatul petrochimic Teleajen, Întreprinderea de produse cărbunoase Slatina, Întreprinderea „Tractorul" Brașov, Întreprinderea de autocamioane Brașov, Întreprinderea de garnituri de frînă și etanșare Rîmnicu Sărat, Trustul petrolului Moinești, Combinatul de lianți și azbociment Fieni, Întreprinderea textilă Baia Mare.**

Echivalențe sugestive

Pentru cîteva dintre unitățile care depășesc cotele aprobate dăm cîteva echivalențe sugestive **între depășirile zilnice înregistrate și produsele care s-ar fi putut realiza cu consumul suplimentar de energie:**

- **900 tone de ciment** la Combinatul de lianți Hoghiz;
- **13 mii tone petrol** la Trustul petrolului Bolintin;
- **20 000 tone fontă** la Combinatul siderurgic Hunedoara;
- **400 tone oțel** la Combinatul de oțeluri speciale Tîrgoviște;
- **850 tone îngrășăminte** la Combinatul de îngrășăminte chimice Slobozia.

MANIFESTĂRI CONSACRATE ANIVERSĂRII A 65 DE ANI DE LA FĂURIREA STATULUI NAȚIONAL UNITAR ROMÂN

ADUNĂRI OMAGIALE

Marți și miercuri s-au desfășurat în 18 municipii — reședințe de județ — adunări omagiale consacrate împlinirii a 65 de ani de la făurirea statului național unitar român, eveniment crucial în dezvoltarea României moderne, care a reprezentat pentru poporul român încununarea aspirațiilor sale milenare de unitate și independență, de a trăi liber, în pace și colaborare cu toți vecinii, cu toate popoarele lumii.

La adunări au luat parte reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai organizațiilor de masă și obștești, muncitori, țărani, intelectuali — români, maghiari, germani și de alte naționalități —, participanți la adunarea de la Alba Iulia din 1918, militari, elevi și studenți.

Despre însemnătatea marelui act al unirii de la 1 Decembrie 1918 au vorbit primii secretari ai comitetelor județene de partid: Ion Sîrbu — Argeș; Bogdan Băluță — Bacău; Vasile Carolică — Buzău; Dumitru Bejan — Călărași; Ion Stoian — Constanța; Ștefan Rab — Covasna; Florea Ristache — Dîmbovița; Paraschiv Benescu — Galați; Ilie Cișu — Gorj; Iosif Szasz — Harghita; George Vaida — Maramureș; Nicolae Vereș — Mureș; Maria Gheorghe — Neamț; Virgil Cazacu — Prahova; Teodor Roman — Teleorman; Cornel Pacoste — Timiș; Ion Anastasiu — Tulcea; Teodor Coman — Vîlcea.

În cuvîntul lor, vorbitorii au înfățișat pe larg principalele momente ale luptei seculare duse de poporul român, de cele mai înaintate forțe din Moldova, Muntenia și Transilvania, de cărturarii și marii gînditori ai neamului, de militanții revoluționari și socialiști pentru apărarea ființei naționale și neatîrnare, pentru dreptate socială, pentru făurirea unui singur stat național unitar. S-a subliniat că ideea unității, a apartenenței la același unic popor a rămas mereu vie în conștiința românilor, ilustrîndu-se acest mare și incontestabil adevăr prin evenimentele marcante înscrise cu litere de aur în istoria noastră. Marea Unire de la 1 Decembrie 1918 — au arătat vorbitorii — a deschis perspective pentru dezvoltarea mai puternică a forțelor de producție, pentru accelerarea progresului economic și social al țării, transformînd dezideratul de veacuri în realitatea istoriei unui popor ce reintra pe făgașul normal al existenței sale.

Vorbitorii au arătat că misiunea istorică de a conduce masele largi populare la victoria finală în lupta pentru eliberare socială și națională, pentru asigurarea unei vieți prospere, demne, fericite a revenit Partidului Comunist Român. În acest context, a fost evocat drumul parcurs de poporul român în cei 65 de ani care au trecut de la înfăptuirea actului fundamental al Unirii, arătîndu-se că numai socialismul a conferit statului național român adevăratele sale valențe social-economice, politice și culturale, a făcut posibile rezolvarea justă a problemei naționale, înfăptuirea egalității în drepturi a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a dat forță și stabilitate atributelor suveranității și independenței naționale, ridicînd pe culmi tot mai înalte prestigiul internațional al României.

Au fost scoase în evidență marile realizări obținute de poporul român, îndeosebi în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, de cînd în fruntea partidului și statului se află **tovarășul Nicolae Ceaușescu**, patriot înflăcărat, militant neobosit pentru înflorirea multilaterală a națiunii române, continuator al operei marilor cîtitori ai statului român unitar și independent, al luptei pentru afirmarea lui liberă, demnă și suverană în lume. Expunerile au reliefat cu pregnanță rezultatele înregistrate în dezvoltarea economico-socială a țării, a bazei tehnico-materiale a societății, a științei și culturii, în perfecționarea relațiilor sociale, dezvoltarea participării efective și eficiente a cetățenilor la conducerea țării, a întregii activități economice și sociale. S-au relevat, totodată, eforturile pe care clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, întregul nostru popor le depun pentru înfăptuirea în cele mai bune condiții a hotărîrilor Congresului al XII-lea și Conferinței Naționale ale partidului, pentru ridicarea României pe noi trepte de civilizație și progres.

În încheiere, participanții la adunări au adresat entuziaste telegrame **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, în care sînt exprimate sentimentele de nețărmurită dragoste, de profund respect și caldă recunoștință pe care întregul nostru popor le nutrește față de secretarul general al partidului, președintele Republicii, pentru contribuția decisivă pe care o aduce la edificarea socialismului și comunismului pe pămîntul multimilenar al patriei noastre, la apărarea și consolidarea independenței și suveranității țării. În telegrame se subliniază că toți cei ce muncesc și trăiesc în patria noastră — români, maghiari, germani și de alte naționalități — văd în personalitatea proeminentă a tovarășului Nicolae Ceaușescu pe conducătorul revoluționar care și-a închinat viața binelui și propășirii națiunii noastre socialiste și care împlinește astăzi cu strălucire idealurile de neatîrnare și progres purtate prin veacuri de marii noștri înaintași și eroi ai neamului românesc.

Telegramele exprimă angajamentul participanților la aceste adunări, al tuturor oamenilor muncii de a acționa și în viitor, strînși uniți în jurul partidului, al secretarului său general, pentru traducerea în viață a Programului partidului, a istoricelor hotărîri ale Congresului al XII-lea și Conferinței Naționale ale Partidului Comunist Român, a îndemnurilor și indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu de a milita cu sporită energie și eficiență pentru înfăptuirea deplină, pe pămîntul României, a visurilor și gîndurilor de dreptate și progres ale celor care au făurit statul național unitar român, a idealurilor socialismului și comunismului, convinși fiind că numai așa își vor face datoria de patrioți, de revoluționari.

Adunările au fost urmate de spectacole cultural-artistice în cadrul cărora formații artistice de amatori, laureate ale Festivalului național „Cîntarea României", au omagiat, prin versuri și cîntece patriotice, pe cei ce au înfăptuit marele act al unirii de la 1 Decembrie 1918, precum și poporul nostru muncitor, care, în condițiile noi de astăzi, construiește cu succes, sub conducerea partidului, societatea socialistă multilateral dezvoltată pe pămîntul României. În cadrul spectacolelor s-a adus, totodată, un vibrant omagiu de profundă prețuire, stimă și recunoștință față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, pentru activitatea neobosită pusă în slujba edificării socialismului și comunismului pe pămîntul românesc, cauzei păcii și înțelegerii internaționale.

● În Capitală, s-au desfășurat, miercuri, lucrările sesiunii de comunicări științifice cu tema „Unitate și continuitate în arta românească", organizată de Institutul de istoria artei, sub semnul aniversării a 65 de ani de la făurirea statului național unitar român.

Comunicările susținute au relevat năzuința de veacuri și lupta poporului român pentru independență, neatîrnare și unitate națională, voința întregii națiuni și acțiunile energice ale maselor populare pentru înfăptuirea unității politice, economice și culturale a tuturor românilor, modul cum se reflectă acest nobil deziderat în domeniul creației spirituale. Au fost relevate, totodată, unele din cele mai recente cercetări privind istoria artelor plastice, istoria teatrului și cinematografului în România, menite să evidențieze unitatea și originalitatea culturii autohtone, subliniindu-se contribuția creatorilor români la susținerea idealului de unitate națională, precum și ecoul cuprinzător al Marii Uniri, în conștiința artistică românească.

● La filiala din Iași a Academiei Republicii Socialiste România s-a deschis expoziția de documente, carte și artă plastică „Uniți în cuget și-n simțiri", în cadrul căreia sînt înfățișate mărturii elocvente privind lupta îndelungată a maselor populare din toate ținuturile românești pentru independență și unitate națională, principalele momente din istoria țării care au condus la înfăptuirea actului de la 1 Decembrie 1918. Expoziția reunește, totodată, volume de istorie, literatură beletristică și lucrări de artă plastică a căror tematică abordează o largă problematică legată de ideea unității naționale, oglindind, totodată, aspecte privind succesele de seamă înregistrate de poporul român în anii construcției socialiste, cu deosebire în perioada de după Congresul al IX-lea al partidului.

În cadrul manifestărilor dedicate evenimentului de la 1 Decembrie, se înscriu și colocviul-dezbatere cu tema „Iașul marilor Uniri", expoziția de pictură „Omagiu marii Uniri" realizată de studenți ieșeni, simpozionul „Actul Unirii reflectat în literatură", precum și expunerile „Ecoul internațional al Unirii de la 1 Decembrie 1918" și „1 Decembrie 1918 și implicațiile sale asupra dezvoltării națiunii și a statului român", găzduite de întreprinderi, instituții, licee și școli ieșene, precum și de cămine culturale din mediul sătesc.

Depunerea unor coroane de flori

Cu prilejul aniversării a 65 de ani de la făurirea statului național unitar român, în Capitală au avut loc, miercuri dimineață, solemnități în cadrul cărora au fost depuse coroane de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism și la Monumentul eroilor patriei.

Au participat tovarășii Gheorghe Rădulescu, Manea Mănescu, Emil Bobu, Ion Dincă, Constantin Olteanu, Gheorghe Pană, Nicolae Giosan, Richard Winter, membri ai C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale, organizații de masă și obștești, generali și ofițeri, activiști de partid și de stat, delegați ale oamenilor muncii din întreprinderi și instituții bucureștene, studenți și elevi, pionieri.

Au luat parte șefi de misiuni diplomatice acreditați la București, membri ai corpului diplomatic.

Au fost depuse coroane de flori din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat și Guvernului Republicii Socialiste România, Marii Adunări Naționale, Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne, Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Consiliului Național al Organizației Pionierilor, Consiliului Național al Femeilor, Comitetului municipal București al P.C.R. și Comitetului Executiv al Consiliului popular al municipiului București, Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară și Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană, precum și din partea unor mari întreprinderi bucureștene.

Grupuri de pionieri au depus jerbe de flori.

A fost depusă, de asemenea, o coroană de flori din partea corpului diplomatic.

Companii de onoare, formate din militari ai forțelor noastre armate, membri ai gărzilor patriotice și ai formațiunilor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, aliniate pe platourile monumentelor, au prezentat onorul.

A fost intonat Imnul de stat al Republicii Socialiste România.

După depunerea coroanelor de flori, cei prezenți au păstrat momente de reculegere.

În încheierea solemnităților s-a primit defilarea companiilor de onoare.

★

Cu prilejul aniversării a 65 de ani de la făurirea statului național unitar român, la Mausoleul eroilor de la Mărăști a avut loc, miercuri dimineață, solemnitatea depunerii unor coroane de flori.

La ceremonie au luat parte tovarășii Alexandrina Gălănuș, Petru Enache, Maria Ghițulică, prim-secretar al Comitetului județean Vrancea al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, Mihai Burcă, vicepreședinte al Consiliului Național al F.D.U.S., vicepreședintele Comitetului foștilor luptători și veteranilor de război împotriva fascismului, general-colonel Vasile Milea, prim-adjunct al ministrului apărării naționale și șef al marelui stat major, activiști de partid și de stat, reprezentanți ai organizațiilor de masă și obștești, generali activi și în rezervă, oameni ai muncii din orașul Mărășești și din municipiul Focșani.

Pe platoul din fața mausoleului era aliniată o companie de onoare alcătuită din ostași ai forțelor noastre armate, membri ai gărzilor patriotice și ai formațiunilor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei.

A fost intonat Imnul de stat al Republicii Socialiste România.

A urmat apoi momentul solemn, în care, în acordul imnului eroilor, au fost depuse la Monumentul eroilor necunoscuți coroane de flori din partea secretarului general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat și al Guvernului Republicii Socialiste România, Comitetului județean Vrancea al P.C.R. și Consiliului popular județean, Comitetului județean Vrancea al U.T.C. și Consiliului județean al Organizației pionierilor și soimilor patriei.

După depunerea coroanelor de flori, participanții la ceremonie au păstrat un moment de reculegere.

În încheierea ceremoniei, cei prezenți au primit defilarea gărzii de onoare.

★

La Alba Iulia, în cadrul unor solemnități, au fost depuse coroane și jerbe de flori din partea organelor locale de partid și de stat, a organizațiilor de masă și obștești și a unor colective din întreprinderi și instituții, la statuia lui Mihai Viteazul, domnitorul care a înfăptuit pentru prima oară visul multisecular de unire a tuturor românilor, la monumentul și obeliscul înălțate în memoria martirilor Horia, Closca și Crișan, precum și la monumentul și cimitirul eroilor.

Coroane și jerbe de flori au mai fost depuse din partea organelor locale de partid și de stat, a organizațiilor obștești, a oamenilor muncii la monumente închinate luptei pentru independența țării și realizarea statului național unitar român, eroilor patriei din numeroase localități ale țării.

SPORT

După un meci dramatic, de mare valoare, în care fotbaliștii români au probat o exemplară dăruire patriotică: CEHOSLOVACIA — ROMÂNIA: 1-1 (0-0), în grupa a V-a preliminară a C. E.

O MARE ȘI STRĂLUCITOARE VICTORIE A FOTBALULUI ROMÂNESC

Echipa reprezentativă a României s-a calificat la Turneul final de la Paris, în rîndul celor mai bune 8 echipe ale Europei

Bratislava, 30 (prin telefon, de la trimisul nostru). Trăim, stimați cititori, imensa fericire de a vă transmite de aici, din Bratislava, vestea unei din cele mai frumoase și mai strălucitoare victorii pe care a obținut-o vreodată fotbalul românesc, într-o competiție internațională, de mare anvergură. Încheind la egalitate 1—1 (0—0), partida jucată în deplasare, cu puternica echipă a Cehoslovaciei, reprezentativa de fotbal a României a cîștigat grupa a V-a a preliminariilor Campionatului European, cucerindu-și astfel dreptul de a fi prezentă în vara viitoare la Turneul final de la Paris! Este o performanță de mare prestigiu și de larg răsunet internațional, care ilustrează creșterea permanentă a potențialului sportului românesc, a fotbalului nostru în special, o performanță pentru realizarea căreia întregul lot de jucători, directorul tehnic al Naționalei, Mircea Lucescu și secundul său, Mircea Rădulescu, merită felicitările noastre, ale tuturor iubitorilor de sport din România.

Rareori ne-a fost dat să urmărim un meci de un asemenea dramatism, o încleștare de forțe atît de aprigă și de spectaculoasă, o atît de mare risipă de energie și o tensiune atît de accentuată. În aceste condiții, evoluînd în deplasare, admirabilii noștri tricolori au probat o exemplară dăruire față de culorile scumpe ale patriei, întrecîndu-se pe ei înșiși și reușind un prestigios rezultat de egalitate, echivalent cu o mare victorie. Fotbalul românesc se află acum în rîndul celor mai bune 8 echipe din Europa, performanță fără precedent, care ne permite să privim cu încredere justificată forțele și talentele remarcabile de care dispunem.

Ați urmărit, fără îndoială, transmisia în direct a meciului, pe micul ecran sau la radio, așa încît nu vă voi prezenta filmul partidei, ci doar caracteristicile principale ale acestei întîlniri de neuitat. S-a jucat, fără nici o exagerare, pînă la epuizare, fotbaliștii cehoslovaci uzînd de tot arsenalul tehnic de procedee regulamentare (și uneori... neregulamentare), pentru a birui echipa noastră. Aproape n-a existat acțiune ofensivă a românilor fără ca băieții noștri să scape nefaultați, n-a existat duel fără o obstrucție, n-a existat angajament atletic fără „contrarea" atacanților noștri pînă la limitele regulamentului și deseori chiar dincolo de ele. De fiecare dată însă bravii noștri tricolori au găsit dîrzenia și puterea de a se ridica din gazonul aproape impracticabil, învingîndu-și durerea fizică și reluînd cursa dramatică pentru calificare! S-au dictat cartonașe galbene, de-o parte și de alta, s-au creat faze fierbinți la ambele porți, dar tăria și biruința au fost, de la început și pînă la sfîrșit, de partea românilor, a fotbaliștilor noștri!

Așa cum relatam mai sus, echipa României a dominat în cea mai mare parte a timpului, grație unei tactici ofensive excelent gîndite de antrenorii Mircea Lucescu și Mircea Rădulescu și impecabil pusă în practică de întregul lot, care a atacat din chiar primul minut al partidei pentru a se afla în ofensivă și la fluierul final, din minutul... 93! Ca întotdeauna, punctul forte al reprezentativei noastre l-a constituit compartimentul defensiv în care a excelat căpitanul echipei, Costică Ștefănescu și, împreună cu el, au luptat pînă la epuizare, în aceeași măsură, portarul Lung, Negrilă, Iorgulescu, și Ungureanu, cărora li s-a adăugat, în ultimele minute, Al. Nicolae. Creierul echipei și sufletul ei a fost și acum, ca în toate meciurile grele din grupă, extraordinarul Ladislau Bölöni, omul care s-a aflat, deopotrivă, în atac, în apărare și la mijlocul terenului, cu resurse fizice inimaginabile, cu o putere de luptă remarcabilă și cu o luciditate care a însemnat enorm pentru elaborarea întregului nostru joc. Împreună cu el, travaliul depus de Rednic, Klein, Geolgău, Cămătaru și Gabor a completat în mod fericit ideea tactică a antrenorului Lucescu, dejucînd toate planurile și așteptările jucătorilor cehoslovaci. Dealtfel, la încheierea partidei, antrenorul Havranek a fost obligat să recunoască superioritatea pe toate planurile a echipei române, măiestria ideii de joc și capacitatea superioară în plan fizic a echipei României.

Dintre fazele mai fierbinți ale partidei se cuvine să subliniem, în special, senzaționalul șut în bară expediat de Gabor în min. 10 (cînd portarul Hruska, era practic, spectator!) și intervenția senzațională a lui Lung, din min. 21, cînd fundașul Jakubek a fost pus în imposibilitatea de a fructifica o ocazie rarisimă.

Cît despre fazele golurilor, ele vă sînt de-acum cunoscute, prima venind în minutul 62, cînd Gheorghiță Geolgău a deschis scorul, printr-un șut puternic și plasat și, respectiv, în min. 85, cînd atacantul cehoslovac Luhovy a egalat în urma unei centrări care l-a găsit liber, în careul nostru. În rest au existat multe alte situații, mai mult sau mai puțin periculoase la ambele porți, cu precizarea că fotbaliștii români s-au dovedit în general mai tehnici și mai inspirați în realizarea țesăturilor de pase cu scop ofensiv. Arbitrajul, prestat de o brigadă de cavaleri ai fluierului din Ungaria, în frunte cu experimentatul Karoly Palotay, ne-a oferit prilejul să vedem la lucru specialiști de înaltă ținută și de incontestabilă valoare în aprecierea fazelor de joc, să apreciem competența arbitrului de centru Palotay, un exemplu de corectitudine și de fermitate. Și pentru că — se pare — renumitul arbitru s-a aflat acum la ultimul meci internațional al prestigioasei sale cariere, îi felicităm sincer, cu tot respectul cuvenit.

Iată, în încheiere, încă o dată, numele fotbaliștilor care ne-au adus miercuri seara, la Bratislava, marea satisfacție a calificării: **LUNG — NEGRILĂ, IORGULESCU, ȘTEFĂNESCU, UNGUREANU — REDNIC, BÖLÖNI, KLEIN, GABOR (AUGUSTIN), (AL. NICOLAE) — GEOLGĂU și CĂMĂTARU.** Ora fiind tîrzie, trebuie să încheiem aici corespondența noastră, nu înainte însă de a adresa încă o dată calde felicitări întregii echipe, antrenorilor, federației și conducerii C.N.E.F.S.

VASILE CĂBULEA

Atac supranumeric la poarta echipei noastre, dar Iorgulescu și Klein vor respinge din nou, cu siguranță
Telefoto AGERPRES

Declarații după meci

■ **Havranek**: „Nu am reușit să dejucăm planul tactic al echipei române. Foarte rar am putut să trecem printr-o apărare concentrată și bine pusă la punct, aproape de netrecut. Nu am nimic de reproșat jucătorilor mei. A fost o mare finală a grupei. Apreciez puterea de luptă a echipei române și o felicit pentru calificare".

■ **Palotay**: „Admir puterea de luptă a echipei române, tenacitatea ei. Rezultatul este echitabil și calificarea echipei României pe deplin meritată".

■ **Lucescu**: „A fost cel mai dramatic dintre meciurile pe care le-am susținut ca jucător și antrenor în 20 de ani de carieră. Consider că rezultatul este just și am obținut o calificare meritată. Cred că nu greșesc afirmînd că toată echipa s-a comportat admirabil, fiecare dintre componenții ei luptînd pînă la ultima picătură de energie".

■ **Ștefănescu**: „Este o victorie mare pentru fotbalul nostru, pentru sportul românesc, pe care am obținut-o printr-o muncă deosebită. În numele echipei țin să mulțumesc partidului și statului nostru pentru minunatele condiții asigurate. Aceasta ne obligă să luptăm în continuare cu aceeași dăruire și abnegație pentru culorile României".

■ **Gheorghiță Geolgău**: „Sînt, evident, copleșit de emoție. Este primul meu gol pe care-l înscriu de cînd joc în echipa națională și vă dați seama cît de fericit sînt că acest gol califică echipa României în turneul final al campionatului european".

■ **Lung**: „A fost un meci extraordinar de greu. Am spus dinainte de partidă că nu vom pierde. Calificarea ne obligă în continuare să ne comportăm la fel de bine și în turneul de la Paris".

Cuvînt pentru tricolori

SUPERBA ÎMPLINIRE

Începînd de ieri, 30 noiembrie 1983, fotbalul românesc a intrat în galeria forțelor de elită ale soccerului continental, cucerindu-și — autoritar și strălucitor — dreptul la stimă și la respect deplin din partea tuturor școlilor și team-urilor care sînt sau erau, pînă mai ieri, fala Europei și chiar a lumii! Să cîștigi o grupă de valoarea celei de-a 5-a, într-o manieră atît de categorică, fără a pierde nici un meci în deplasare, înseamnă să cîștigi dreptul la glorie. O glorie cu atît mai meritată și mai onorantă cu cît învinșii sînt sau au fost pînă acum ei înșiși glorii! În urma noastră se clasează, incredibil pentru unii, dar adevărat pentru noi, campionii lumii en titre, care promiteau un galop de sănătate de-a lungul preliminariilor. Și mai sînt în spate foștii campioni ai bătrînului continent, care se și vedeau ajunși la Paris, cum sînt tot acolo, înapoi, suedezii cu jucători presărați în toate echipele celebre de club, gata-gata să se bucure de jocul rezultatelor. Noi sîntem în frunte și ce frumos sună: 1. România, 2. Suedia, 3. Cehoslovacia, 4. Italia!...

Cît ne-am dorit de mult această ierarhie și cît am așteptat-o, numai noi știm: cît de aspră, de grea și de lungă a fost lupta o știu, însă, numai extraordinarii noștri fotbaliști și extraordinarii lor antrenori. Fără excepție, aproape fiecare meci din grupă a fost o finală, fiecare meci cîștigat a fost o mare biruință și fiecare punct pierdut a fost o lacrimă de durere. Acum, putem să plîngem de fericire — și plîngem! — pentru că nimic nu poate fi mai omenesc și mai cald în aceste momente de inegalabilă satisfacție.

Aseară, la Bratislava, tricolorii români s-au întrecut pe ei înșiși și au oferit întregii Europe dimensiunea reală a fotbalului românesc de astăzi, valoarea sa de excepție și potențialul absolut remarcabil, datorate condițiilor minunate, asigurate de partid și de stat întregii noastre mișcări sportive. Să joci un meci de asemenea mize, o finală a finalelor, pe terenul principalei adversare, în fața a 50 000 de spectatori, și să domini, înseamnă să fii net superior, să-ți dovedești ascendentul pe toate planurile și să-ți probezi clasa. Iar cînd, înainte de orice, vine vorba despre dăruire pentru culorile patriei, despre efort pînă la epuizare și despre dîrzenie — atributele unui exemplar patriotism — nu poate exista alt calificativ decît superb, cum superb a fost fenomenalul travaliu al jucătorilor români.

Aseară, la Bratislava, băieții lui Mircea Lucescu au adunat în jocul lor tot ce a avut și are, mai bun și mai frumos, întregul sport românesc. Ei au fost handbaliștii lui Nedef și rugbiștii lui Irimescu, au fost Nadia de la Montreal, și Patzaichin dintotdeauna, au luptat ca Berceanu sau Pîrvulescu, au dominat cu ușurința Sandei Toma și au „plutit" cu imponderabilitatea Anișoarei Cusmir. De-acum, însă, de aseară, frumoasele comparații ale sportului nostru vor fi făcute în sens... invers, un mare atlet trebuind să aspire spre uluitoarea prestație a lui Bölöni, un mare luptător trebuie să aibă tenacitatea lui Cămătaru, devotamentul și dăruirea se vor măsura prin etaloanele Ștefănescu și Lung, viteza și finețea — prin numele lui Gheorghiță Geolgău.

O echipă mare va trebui să fie ca echipe de fotbal a României, un meci memorabil va trebui să îmbrace dramatismul și fericirea meciului de la Bratislava, iar un antrenor de renume, de talent și de valoare va fi comparat, de-acum, cu Mircea Lucescu, tînărul director tehnic al naționalei noastre!

Am cucerit, așadar, dreptul de a fi la Paris, la turneul final, printre cele mai bune 8 echipe ale Europei. Este o mare și strălucitoare victorie a sportului nostru, a fotbalului românesc, a componenților echipei naționale, a antrenorilor și a federației și a cluburilor. Tuturor, calde și sincere felicitări, urări de succes deplin, odată cu încrederea fermă că pagina de aur, scrisă aseară, la Bratislava, va fi urmată de alta, în vară, la Paris.

Mulțumim, dragi fotbaliști tricolori, vă îmbrățișăm cu dragoste și așteptăm să vă aplaudăm din toată inima, pe terenurile de acasă!

HORIA ALEXANDRESCU

PRIMELE ECOURI TRANSMISE DE AGENȚIILE INTERNAȚIONALE DE PRESĂ

La puține minute după terminarea meciului de fotbal Cehoslovacia — România, disputat la Bratislava, agențiile internaționale de presă au transmis primele comentarii, subliniind performanța fotbaliștilor români, care au cîștigat una dintre cele mai puternice grupe ale preliminariilor campionatului european de fotbal, obținînd o spectaculoasă calificare la turneul final de anul viitor din Franța (12—27 iunie). „Deși pronosticurile multor specialiști înclinau în favoarea echipei Cehoslovaciei, care pe teren propriu se anunța redutabilă, mai ales după victoria clară (2—0) obținută în fața Italiei, jucătorii români — relatează corespondentul sportiv al agenției Associated Press — au condus din punct de vedere tactic jocul, și cu o apărare foarte bună, au zădărnicit aproape toate acțiunile ofensive ale gazdelor. Fotbaliștii români au avut mai multe ocazii de gol; dealtfel, ei au fost cei ce au deschis scorul, prin Gheorghiță Geolgău, de la Universitatea Craiova, în minutul 62".

La rîndul ei, agenția France Presse notează: „România s-a calificat pentru faza finală a campionatului european de fotbal, obținînd un meci nul: 1—1 miercuri seara la Bratislava. În fruntea grupei a 5-a preliminare, cu 10 puncte, echipa română nu mai poate fi ajunsă, oricare ar fi rezultatul ultimului meci al grupei, Italia — Cipru, din 22 decembrie. Astfel, formația română este a șasea reprezentativă calificată după Belgia, Portugalia, Danemarca, R.F. Germania și Franța".

În comentariul agenției Reuter se scrie: „România, considerată «outsider» al grupei a 5-a preliminare, al cărei mare favorit era campioana mondială, Italia, a izbutit de-a lungul unei palpitante dispute ce a durat mai bine de un an, cuprinzînd 19 meciuri, să se lanseze în elita fotbalului european, mai ales datorită acestui «draw» obținut în fața Cehoslovaciei, miercuri seara, la Bratislava. Tînărul Geolgău a propulsat România în turneul final al campionatului european cu un extrem de important gol înscris în poarta Cehoslovaciei în minutul 62 al partidei".

Un drept inalienabil al fiecărui popor, al fiecărei naţiuni:

DREPTUL DE A DISPUNE ÎN PACE DE PROPRIUL DESTIN

„Întreaga activitate internaţională a ţării noastre, relaţiile pe care le desfăşoară România cu toate statele lumii se fundamentează pe respectarea dreptului fiecărui popor de a-şi hotărî singur soarta, pe neamestecul în treburile interne ale altor popoare, pe promovarea neabătută a principiilor independenţei şi suveranităţii naţionale."

NICOLAE CEAUŞESCU

De la înalta tribună a Conferinţei pentru securitate şi cooperare în Europa, Helsinki 1 august 1975, prin cel mai autorizat reprezentant al său, preşedintele Nicolae Ceauşescu, România socialistă îşi reafirmă ataşamentul faţă de marile principii ale suveranităţii şi independenţei, dreptului fiecărui popor de a-şi hotărî singur soarta, egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne.

Înaltă recunoaştere internaţională

„Cele mai calde mulţumiri preşedintelui Ceauşescu, cel mai apropiat prieten al naţiunii arabe şi, în mod special, cel mai apropiat prieten al poporului palestinian. Nu vom uita niciodată poziţia pe care a avut-o Excelenţa Sa, preşedintele Nicolae Ceauşescu, poporul său, în toate situaţiile grele prin care a trecut poporul nostru".

YASSER ARAFAT
Preşedintele Comitetului Executiv al Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei (O.E.P.)

„Doresc din toată inima să transmit României, personal preşedintelui Nicolae Ceauşescu, marele nostru prieten, cele mai fierbinţi mulţumiri pentru sprijinul consecvent şi deplin pe care poporul român l-a acordat şi îl acordă luptei nobile a poporului namibian pentru înfăptuirea idealurilor sale legitime de libertate şi independenţă".

SAM NUJOMA
Preşedintele Organizaţiei Poporului din Africa de Sud-Vest (S.W.A.P.O.)

„Salutîndu-l pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, salutăm cu afecţiune poporul român prieten, care întotdeauna a ştiut să-şi manifeste cu hotărîre şi fără preget solidaritatea sa faţă de poporul mozambican, ieri — în lupta sa pentru independenţă naţională, astăzi — în aceea pentru construirea unei noi societăţi, societatea socialistă".

SAMORA MOISES MACHEL
Preşedintele Partidului FRELIMO, Preşedintele Republicii Populare Mozambic

Solidaritate, sprijin multilateral luptei popoarelor pentru libertate şi independenţă

● P.C.R. a încheiat cu reprezentanţii mişcărilor de eliberare ale popoarelor din Mozambic, Angola, Guineea-Bissau, Zimbabwe, Sao Tomé şi Principé ş.a. documente comune care au constituit prime recunoaşteri internaţionale ale acestor mişcări, iar după cucerirea independenţei, ţara noastră a stabilit imediat cu noile state, relaţii diplomatice şi de cooperare pe multiple planuri.

● În perioada 1965—1983, România socialistă a încheiat peste 22 Tratate de prietenie şi colaborare, 43 Declaraţii solemne comune, 57 Declaraţii comune, în care s-a afirmat şi s-au adăugat noi semnificaţii dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe propria soartă, de a-şi organiza viaţa aşa cum doreşte, de a fi stăpîn pe resursele sale naturale şi bogăţiile naţionale.

● Ţara noastră se pronunţă pentru asigurarea dreptului poporului palestinian la autodeterminarea şi la edificarea unui stat propriu, independent ; totodată România sprijină cu fermitate cauza dreaptă a poporului namibian pentru realizarea neîntîrziată a dreptului de a trăi într-o patrie liberă, independentă.

Un imperativ al păcii şi colaborării internaţionale

Afirmat în plan internaţional mai ales în urma primului război mondial cînd aşa-numita „cascadă a tronurilor" a permis popoarelor eliberate să se constituie în state naţionale unitare şi independente, dreptul popoarelor de a-şi hotărî singure soarta a cunoscut o evoluţie ascendentă culminînd cu prăbuşirea, după marea conflagraţie a secolului, a sistemului mondial colonial şi naşterea pe ruinele sale a zeci de state independente. O lucrare de veacuri a popoarelor asupra lor însele, căci autodeterminarea nu a putut fi împlinită decît atunci cînd fiecare popor şi-a afirmat şi revendicat cu tăria conştiinţei clădită în secole de istorie fiinţa naţională.

Harta politică a lumii prezintă astăzi o comunitate internaţională alcătuită din peste 161 de state naţionale independente, reprezentînd majoritatea covîrşitoare a umanităţii. Ultimele „sechele" ale moştenirii coloniale îşi revendică cu o putere tot mai mare şi cu înmulţiţi sorţi de izbîndă vocaţia şi dreptul de a trăi în libertate şi nesupuse de nimeni. Putem spune că în momentul de faţă, ca o mare cucerire a istoriei umane, dreptul fiecărui popor de a se constitui într-un stat naţional a dobîndit pe lîngă o largă recunoaştere internaţională şi o puternică afirmare în rîndul popoarelor şi naţiunilor lumii.

Departe de a-şi fi epuizat conţinutul şi încheiat menirea istorică, dreptul la autodeterminare prezintă astăzi o importanţă şi semnificaţii sporite. Exprimînd trăsăturile caracteristice şi interesele autentice ale fiecărui popor, dreptul de a dispune de soarta sa constituie astăzi premisa fundamentală a afirmării libere şi independente a fiecărui stat, a asigurării progresului şi propăşirii social-economice şi culturale a întregii umanităţi. El presupune, mai mult ca oricînd, respectul dreptului fiecărei naţiuni de a-şi alege şi dezvolta sistemul său politic, economic, şi social, fără nici un amestec din afară, în deplină libertate, de înfăptuire a propriilor năzuinţe şi aspiraţii, participarea activă şi egală la rezolvarea problemelor ce interesează întreaga comunitate internaţională.

Este un adevăr de necontestat că în condiţiile actuale ale unei interdependenţe crescînde între statele lumii, pe diverse planuri şi sub diferite forme, afirmarea şi respectarea dreptului popoarelor de a fi stăpîne pe soarta lor constituie un imperativ fără de care nu se poate vorbi de o reală independenţă şi suveranitate, de o promovare justă şi echitabilă a autenticelor interese ale tuturor ţărilor lumii. Rezolvarea marilor probleme ale contemporaneităţii, lichidarea subdezvoltării şi promovarea unor noi relaţii interstatale, asigurarea păcii şi securităţii internaţionale reclamă mai mult ca oricînd respectul dezvoltării independente a fiecărui popor, a opţiunilor sale politice, social-economice şi cultural-ştiinţifice, afirmarea plenară a potenţialului creator al fiecărei naţiuni, în condiţii de deplină egalitate şi libertate.

„Viaţa arată că una din cerinţele imperioase ale epocii noastre — arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu — **de înfăptuirea căreia depind însemnarea orizontului internaţional, preîntîmpinarea unui nou război mondial, este respectarea fermă de către toate statele a dreptului fiecărui popor de a-şi hotărî singur soarta, de a alege calea dezvoltării sociale şi politice care corespunde voinţei şi aspiraţiilor sale".**

Valoroasa contribuţie a României

Izvorîtă din cunoaşterea profundă a realităţilor lumii contemporane, din analiza ştiinţifică a tendinţelor evolutive ale relaţiilor internaţionale, concepţia României socialiste, a preşedintelui Nicolae Ceauşescu, atribuie respectului neabătut şi împlinirii dreptului fiecărui popor de a decide singur asupra propriului destin un loc primordial în cadrul raporturilor dintre state, al promovării păcii şi securităţii internaţionale, ţara noastră aducîndu-şi totodată o valoroasă contribuţie la afirmarea sa. Istoria contemporană relevă aportul multilateral al **României socialiste la afirmarea unei politici de independenţă, la înfăptuirea drepturilor statelor şi popoarelor lumii la existenţă şi dezvoltare liberă, de sine stătătoare, ilustrat prin sprijinul politic, moral, diplomatic şi material acordat mişcărilor de eliberare naţională, dezvoltarea relaţiilor sale bilaterale cu ţările în curs de dezvoltare, cît şi în cadrul multilateral, ca membră a „grupului celor 77" şi ca invitată la reuniunile ţărilor nealiniate.** Acţionînd pentru sporirea rolului O.N.U. la sprijinirea luptei popoarelor pentru înlăturarea colonialismului, neocolonialismului şi oricărei alte forme de dominaţie străină, ţara noastră a adus contribuţii importante la adoptarea în cadrul forumului mondial a unor măsuri pentru promovarea procesului de decolonizare.

România socialistă a participat activ la elaborarea şi adoptarea Declaraţiei privind acordarea independenţei popoarelor şi ţărilor coloniale şi a programului de acţiune adoptat de Adunarea Generală a O.N.U. în anul 1970 pentru deplina aplicare a acestui document. În calitatea sa de membru al Consiliului Naţiunilor Unite pentru Namibia (1972) ţara noastră a desfăşurat o intensă activitate, militînd de asemenea pentru conferirea reprezentanţilor mişcărilor de eliberare naţională a statutului de observatori în cadrul O.N.U.

În declaraţiile solemne comune şi declaraţiile comune semnate la nivelul şefilor de stat, care proclamă principiile pe care statele părţi se angajează să le pună la baza relaţiilor lor reciproce, România a formulat într-un chip nou, adăugîndu-i noi valenţe şi semnificaţii, principiul autodeterminării popoarelor.

Reprezentînd o necesitate vitală a întregului mers istoric contemporan, respectarea şi afirmarea deplină a dreptului popoarelor de a-şi hotărî singure soarta constituie o condiţie esenţială a împlinirii autenticelor năzuinţe şi aspiraţii ale statelor şi naţiunilor lumii, a înfăptuirii unei lumi a înţelegerii, păcii şi justiţiei internaţionale.

Grupaj realizat de MIRCEA DUŢU

„Preşedintele Nicolae Ceauşescu: eforturi neobosite pentru înfăptuirea unei lumi a păcii, destinderii şi colaborării pe planeta noastră"

Inflăcăratul apel al României la triumful raţiunii şi îndemnul de a se lua măsuri eficiente pentru a salvgarda pacea continentului, a planetei noastre, conţinute în Declaraţia Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat şi Guvernului Republicii Socialiste România, perseverenţa cu care România socialistă, poporul român, acţionează, prin glasul celui mai iubit fiu al său, preşedintele Nicolae Ceauşescu, pentru evitarea catastrofei nucleare, pentru întărirea păcii şi securităţii popoarelor europene şi a întregii lumi, generează, în continuare, un puternic ecou internaţional. Presa, posturile de radio, de televiziune, agenţiile internaţionale de presă relevă caracterul realist, mobilizator şi constructiv al noii iniţiative de pace, înţelegere şi securitate în Europa şi în lume, profundul umanism şi înalta responsabilitate ale demersului românesc menit să contribuie la depăşirea actualei situaţii periculoase, agravată prin trecerea la amplasarea de noi rachete cu rază medie de acţiune pe continentul nostru. Se impun cu putere atenţiei presei de peste hotare apelurile ţării noastre de a se pune mai presus de orice interesele omenirii, salvarea vieţii popoarelor, de a se acţiona pentru realizarea unui acord care să împiedice instalarea noilor rachete, concomitent cu retragerea şi distrugerea celor existente.

În Japonia, ziarele centrale „Mainichi Shimbun", „Asahi Shimbun", „Mainichi Daily News", „Asahi Evening News", „Japan Times" şi „Daily Yomiuri" au acordat spaţii largi ideilor cuprinse în Declaraţia Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat şi Guvernului Republicii Socialiste România, în cuvîntarea rostită de şeful statului român la recenta sesiune a Marii Adunări Naţionale, în Apelul adresat de M.A.N. parlamentelor şi parlamentarilor din statele europene, S.U.A. şi Canada.

Subliniind consecvenţa, fermitatea şi responsabilitatea poziţiei româneşti faţă de gravele evenimente internaţionale ce au avut loc în ultimul timp, ziarele nipone inserează citate largi din aprecierile şi propunerile Declaraţiei româneşti. În context, sînt redate cele două formule sugerate de România ca un compromis provizoriu, pînă la realizarea unui acord în cadrul unor tratative generale, care să ia în calcul raportul global de forţe dintre cele două părţi.

De asemenea, sînt puse în evidenţă propunerile privind organizarea unei întîlniri la cel mai înalt nivel între U.R.S.S. şi S.U.A., precum şi a unei întîlniri consultative a miniştrilor afacerilor externe ai ţărilor membre ale N.A.T.O. şi Tratatului de la Varşovia.

Principalele cotidiane ungare, „Nepszabadsag", „Magyar Hirlap", „Magyar Nemzet" şi „Nepszava", informează, în grupaje publicate pe prima pagină, despre Declaraţia Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat şi Guvernului Republicii Socialiste România.

Amplu ecou internaţional al noilor iniţiative de pace şi dezarmare ale României socialiste, ale şefului statului român

România — arată ziarele, citînd din Declaraţie, cere ca nici una din părţi să nu pună în aplicare hotărîrile adoptate în ultimele zile şi subliniază necesitatea unei întîlniri între preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi preşedintele S.U.A.

Radioteleviziunea ungară a relatat, de asemenea, în emisiunile sale, despre şedinţa comună a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat şi Guvernului Republicii Socialiste România şi despre conţinutul Declaraţiei adoptate cu acest prilej.

Cotidianul grecesc **„Elefterignomi"** — sub titlul „România se împotriveşte tuturor rachetelor nucleare" — „Un apel adresat U.R.S.S. şi S.U.A. de a relua tratativele de la Geneva" — subliniază, între altele : „România a propus ca Uniunea Sovietică să revină asupra măsurilor anunţate în ultimele zile, să înceteze lucrările de pregătire a amplasării rachetelor nucleare pe teritoriile R.D. Germane şi R.S. Cehoslovace. Ea a invitat N.A.T.O. să renunţe la planurile de instalare a rachetelor americane în ţări vest-europene şi a adresat Uniunii Sovietice şi S.U.A. apelul de a continua convorbirile de la Geneva". Ziarul citează sublinierea din Declaraţie că „nimeni nu are dreptul să se joace cu viaţa popoarelor, cu dreptul fundamental al oamenilor, al popoarelor la viaţă, la existenţă".

Avertismentul lansat de România că planurile de instalare a noilor rachete în Europa aduc continentul, întreaga omenire în pragul abisului nuclear a fost pus în evidenţă şi de cotidianele greceşti **„Kathimerini", „Akropolis" şi „Kiriakis".**

Prezentînd conţinutul Declaraţiei româneşti, publicaţia vest-germană **„Passauer Neue Presse"** reliefează, îndeosebi, aprecierea potrivit căreia este necesar să se facă totul pentru a se opri actualul curs periculos spre o catastrofă nucleară. În articol se relevă, de asemenea, propunerea ca o soluţie de compromis provizoriu să asigure amînarea amplasării în unele ţări vest-europene a rachetelor americane cu rază medie de acţiune, continuarea negocierilor sovieto-americane de la Geneva.

Agenţia de presă zaireză **„Azap"** a difuzat un amplu comentariu, intitulat „România cere Statelor Unite şi U.R.S.S. să reia negocierile", în care sînt reluate pe larg ideile din Declaraţia Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat şi Guvernului Republicii Socialiste România cu privire la situaţia extrem de gravă creată în Europa. Comentariul se opreşte în special asupra măsurilor care ar trebui să fie întreprinse de S.U.A. şi Uniunea Sovietică, relevîndu-se necesitatea reluării negocierilor de la Geneva în scopul de a se ajunge la un acord general care să ducă la oprirea amplasării de noi rachete cu rază medie de acţiune, la retragerea şi distrugerea rachetelor existente.

Manifestări consacrate aniversării făuririi statului naţional unitar român

VARŞOVIA 30 (Agerpres). — În cadrul acţiunilor dedicate celei de-a 65-a aniversări a făuririi statului naţional unitar român, la Varşovia a fost deschisă o expoziţie documentară de fotografii, înfăţişînd pagini din istoria luptei poporului român pentru unitate naţională, pentru libertate şi democraţie, aspecte ale construcţiei socialiste din patria noastră, principalele realizări obţinute sub conducerea Partidului Comunist Român în edificarea unei vieţi noi pe pămîntul României socialiste.

Un loc de frunte îl ocupă imaginile ilustrînd ampla şi neobosita activitate a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, desfăşurată pentru ridicarea ţării pe noi culmi de civilizaţie şi progres.

CIUDAD DE MEXICO 30 (Agerpres). — Sub auspiciile Corpului profesoral şi ale Direcţiei de coordonare culturală din cadrul Universităţii Autonome din statul Mexic, la Ciudad de Mexico a avut loc o manifestare consacrată împlinirii a 65 de ani de la făurirea statului naţional unitar român.

PHENIAN 30 (Agerpres). — La Ambasada română din Phenian a avut loc, cu prilejul celei de-a 65-a aniversări a făuririi statului naţional unitar român, o conferinţă de presă, la care au participat reprezentanţi ai Secţiei internaţionale a C.C. al P.M.C., funcţionari superiori din M.A.E. şi Comitetul de relaţii culturale cu străinătatea, ziarişti.

DELHI 30 (Agerpres). — Sub auspiciile „Academiei internaţionale Eminescu" de la Universitatea din Delhi a avut loc o seară de poezie românească dedicată sărbătoririi a 65 de ani de la făurirea statului naţional unitar român.

CAIRO 30 (Agerpres). — La Consulatul general român de la Alexandria a fost organizată o conferinţă de presă cu ocazia celei de-a 65-a aniversări a făuririi statului naţional unitar român.

La încheierea vizitei oficiale de prietenie a tovarăşului Constantin Dăscălescu, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, în Republica Populară Democrată Coreeană

PHENIAN 30 (Agerpres). — Tovarăşul Constantin Dăscălescu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, a efectuat, la invitaţia tovarăşului Li Giong Ok, membru al Prezidiului Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, premierul Consiliului Administrativ al R.P.D. Coreene, o vizită oficială de prietenie în Republica Populară Democrată Coreeană.

În timpul vizitei, primul ministru al guvernului român a fost primit de tovarăşul Kim Ir Sen, secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, preşedintele R.P.D. Coreene.

Tovarăşul Constantin Dăscălescu a vizitat obiective economice şi social-culturale din Phenian şi Nampo.

Primul ministru al Guvernului Republicii Socialiste România şi premierul Consiliului Administrativ al R.P.D. Coreene au purtat convorbiri oficiale, care s-au desfăşurat într-o atmosferă prietenească, de stimă şi înţelegere reciprocă.

În cadrul convorbirilor, cei doi premieri s-au informat asupra preocupărilor şi succeselor obţinute în domeniul construcţiei socialismului în Republica Socialistă România şi R.P.D. Coreeană, au analizat stadiul şi perspectivele dezvoltării relaţiilor bilaterale, în primul rînd pe plan economic, şi au făcut un schimb de păreri în unele probleme internaţionale de interes comun.

S-a relevat cu satisfacţie cursul ascendent al relaţiilor de prietenie, colaborare şi solidaritate dintre Republica Socialistă România şi R.P.D. Coreeană, evidenţiindu-se că la baza acestora se află hotărîrile şi înţelegerile convenite cu prilejul frecventelor întîlniri de la Bucureşti şi Phenian dintre tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, şi tovarăşul Kim Ir Sen, secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, preşedintele Republicii Populare Democrate Coreene.

Cei doi prim-miniştri au subliniat hotărîrea guvernelor lor de a acţiona, în continuare, cu toată fermitatea pentru dezvoltarea relaţiilor în toate domeniile, în spiritul Tratatului de prietenie şi colaborare dintre Republica Socialistă România şi R.P.D. Coreeană, semnat la 26 mai 1975, al declaraţiilor comune semnate la Phenian la 23 mai 1978 şi la 20 aprilie 1982, pe baza respectării principiilor independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecului în treburile interne, egalităţii în drepturi şi avantajului reciproc, întrajutorării tovărăşeşti şi solidarităţii internaţionale.

În timpul convorbirilor cei doi prim-miniştri au examinat aprofundat problemele schimburilor comerciale şi ale cooperării economice între cele două ţări, în spiritul prevederilor Acordului privind direcţiile de bază ale dezvoltării colaborării economice şi tehnico-ştiinţifice dintre Republica Socialistă România şi R.P.D. Coreeană, semnat la nivel înalt, la Phenian.

Pornind de la posibilităţile pe care economiile, în plină dezvoltare, ale celor două ţări le oferă, s-a hotărît ca, începînd încă din 1984, volumul schimburilor de mărfuri să înregistreze un ritm superior de creştere. De asemenea, s-a hotărît amplificarea colaborării şi cooperării economice pe bază de lungă durată într-o serie de domenii cum ar fi : geologia, mineritul, petrolul, prin execuţia de lucrări de prospecţiuni şi exploatări geologice, proiecte tehnologice, asistenţă tehnică, livrări de utilaje şi echipamente, construcţiile de maşini, energetica, industria electronică ş.a.

În spiritul hotărîrilor adoptate, cei doi prim-miniştri au stabilit să se acţioneze cu mai multă perseverenţă şi să se intensifice contactele dintre ministerele şi organizaţiile economice de resort din cele două ţări, pentru identificarea de noi posibilităţi şi convenirea încă în prima parte a anului viitor a unor noi acţiuni concrete în vederea intensificării şi lărgirii conlucrării economice bilaterale. Cei doi prim-miniştri au subliniat necesitatea ca şi pe linia Comisiei consultative interguvernamentale de colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică, care a hotărît să se întîlnească în prima jumătate a anului viitor, să se asigure măsuri energice în vederea urmăririi realizării tuturor angajamentelor.

A fost, de asemenea, apreciată pozitiv dezvoltarea schimburilor şi a colaborării în domeniile ştiinţei, învăţămîntului, culturii, artelor, sănătăţii, presei şi televiziunii. S-a exprimat de ambele părţi hotărîrea de a promova mai activ acele forme de colaborare care contribuie într-o măsură şi mai mare la approfundarea cunoaşterii reciproce.

Primul ministru român şi premierul Consiliului Administrativ coreean au semnat un protocol în care sînt consemnate măsurile şi soluţiile convenite în timpul vizitei, cu privire la dezvoltarea şi amplificarea în continuare a schimburilor comerciale şi a cooperării economice dintre cele două ţări.

De asemenea, cu prilejul vizitei a fost semnat protocolul privind schimburile de mărfuri şi plăţile între cele două ţări în anul 1984, care prevede creşteri corespunzătoare, în concordanţă cu măsurile adoptate.

Abordînd unele probleme majore ale lumii contemporane, cei doi prim-miniştri au exprimat profunda îngrijorare faţă de deteriorarea gravă a situaţiei şi creşterea tensiunii şi a stărilor de confruntare în lume, ca urmare a politicii imperialiste de forţă şi dominaţie, de reîmpărţire a zonelor de influenţă, de încălcare a independenţei şi de amestec în treburile altor state, a înmulţirii conflictelor şi a focarelor de criză, a intensificării fără precedent a cursei înarmărilor, îndeosebi a celei nucleare, a adîncirii crizei economice şi a decalajelor dintre ţările în curs de dezvoltare şi statele dezvoltate.

Premierul Consiliului Administrativ al R.P.D. Coreene a exprimat sprijinul deplin şi solidaritatea R.P.D. Coreene faţă de propunerile şi activitatea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, ale Republicii Socialiste România îndreptate spre asigurarea păcii şi securităţii, pentru eliminarea pericolului unui război nuclear în Europa, pentru oprirea amplasării pe continent de noi rachete cu rază medie de acţiune, pentru retragerea şi distrugerea celor existente, pentru încetarea cursei înarmărilor şi trecerea la dezarmare şi, în primul rînd, la dezarmarea nucleară, pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii, a bunei vecinătăţi şi colaborări, fără arme nucleare.

Primul ministru al guvernului român a reafirmat întregul sprijin şi deplina solidaritate ale Republicii Socialiste România faţă de propunerile şi iniţiativele tovarăşului Kim Ir Sen şi ale R.P.D.C. vizînd crearea Republicii Confederale Democrate Koryo şi reunificarea paşnică, democratică şi independentă a ţării, fără nici un amestec din afară, exprimînd convingerea că realizarea reunificării Coreii ar corespunde intereselor fundamentale ale poporului coreean, cauzei păcii şi securităţii în Peninsula coreeană, în zonă şi în lume.

Cei doi prim-miniştri au reliefat necesitatea de a se depune toate eforturile pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru dezarmare şi, în primul rînd, pentru dezarmarea nucleară, şi apărarea păcii — imperative fundamentale ale epocii noastre.

A fost evidenţiată hotărîrea celor două părţi de a intensifica conlucrarea în viaţa internaţională, în soluţionarea problemelor majore ale lumii contemporane, pentru întărirea păcii, securităţii şi colaborării internaţionale.

Cei doi prim-miniştri au exprimat satisfacţia lor faţă de rezultatele cu care s-a încheiat vizita, ceea ce constituie o nouă contribuţie la întărirea relaţiilor de prietenie, colaborare şi solidaritate dintre Republica Socialistă România şi Republica Populară Democrată Coreeană.

Primul ministru al guvernului român a exprimat calde mulţumiri pentru primirea prietenească de care s-a bucurat în timpul vizitei şi a adresat premierului Consiliului Administrativ al R.P.D. Coreene invitaţia de a efectua o vizită oficială în România. Invitaţia a fost acceptată cu plăcere, perioada vizitei urmînd a fi stabilită ulterior.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii, Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".
Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O. Box 136—137, telex 11226 Bucureşti, str. 13 Decembrie nr. 3.
40 362